

ஞானம்

270

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

விலை :
ரூபா 100/=

'சாகித்தியரத்னா'
ஞானம்
ஞானரசுகரணி

ஊள்: 23
கடர்: 06
270

பகீர்தலன் மூலம் வீரவம் ஆழமும் பெறுவது ஞானம்!

வள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேலுமாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடவரல்லாம்
விழ்பெற்றுப் பதவிகொள்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாயகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞானம் பாலசீசந்திரன்

ஓவியர்: கிறிஸ்த நல்லரெத்தினம்

தொடர்புகளுக்கூ

தொ.பேசி. ↪ 0094-11-2586013
 0094-77-7306506
தொ.நகல் ↪ 0094-11-2362862
இணையம் ↪ www.gnanam.info
 www.gnanam.lk
தளம்.ஞானம்.இலங்கை
மின்னஞ்சல்↪ editor@gnanam.info
 editor@gnanam.lk
அஞ்சல் ↪ 3B-46th Lane, Colombo-6,
 Sri Lanka
வங்கி விபரம்↪ T. Gnanasekara Iyer
 Acc. No. - 009010344631
 Hatton National Bank,
 Wellawatha Branch.
 Swift Code : HBLILK LX
 (மணியோடர்மூலம் சந்தா அனுப்பு
 பவர்கள் வெள்ளத்ததை தபாற்
 கந்தோரில் மாற்றக்கூடியதாக
 அனுப்புதல் வேண்டும்)

சந்தா விபரம்↪ Sri Lanka
ஒரு வருடம் : ரூ 1,000/=
ஆறு வருடம் : ரூ 5,000/=
ஆயுள் சந்தா : ரூ 20,000/=

ஒரு வருடம்	
Australia (AU\$)	50
Europe (€)	40
India (Indian Rs.)	1250
Malaysia (RM)	100
Canada (\$)	50
UK (£)	40
Singapore (Sin. \$)	50
Other (US \$)	50

- ◎ ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்பு களின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களை பொறுப்பானவர்கள்.
- ◎ புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்த பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி, ஆகிய வற்றை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.
- ◎ பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரியையுண்டு.
- ◎ படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட்டு மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படவேண்டும்.

- ◎ கவிதைகள்
 - ஜின்னாஹ் ஷெரிபுத்தீன் 14
 - குறிஞ்சியூர் வில்லரசன் 20
 - அசோக் வாஜ்பேயி / மாவனல்லை எம்.எம். மன்ஜூர் 20
 - எல். வஸீம் அக்ரம் 36
- ◎ சிறுகதைகள்
 - ரஞ்ஜனி சுப்ரமணியம் 07
 - சத்திய ஜித்ரே / சாலிய குணவர்தன/ மலரன்பன் (மெஜிக்கல் ரியலிச சிறுகதை) 15
 - ஷெல்லிதாசன் (குறுங்கதை) 27
 - கலைமாமணி கா.தவபாலன் 33
- ◎ கட்டுரைகள்
 - பேராசிரியர் வ. மகேஸ்வரன் 03
 - பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா 12
 - அகளங்கன் 19
 - நாட்டிய கலாநிதி கார்த்திகா கணேசர் 24
 - நிலவூர்ச் சித்திரவேல் 29
- ◎ உரைக்காணல்
 - ஜீவா சதாசிவம் 21
- ◎ பத்தி
 - பேராசிரியர் துரை மனோகரன் 37
- ◎ சமகால இலக்கிய நிகழ்வுகள்
 - கே. பொன்னுத்துரை 40
- ◎ வாசகர் பேசுகிறார் 39

ஆசிரியர் பக்கம்

போதைப்பொருள் பாவனைக்கெதிரான நடவடிக்கைகள் தீவிரப்படுத்தப்படல் வேண்டும்

நமது நாட்டில் குறிப்பாக வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் இளைஞர்களிடையே போதைப்பொருள் பாவனை அதிகரித்து வருவதாக சமூக ஊடகங்கள் பலவும் சுட்டிக்காட்டி வருகின்றன. வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் கடந்த முப்பது வருடங்களாகப் போதைப்பொருள் பாவனை இருந்துவந்தபோதிலும் சமீபகாலங்களில் அது அதிகரித்துள்ளதாகவும் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. போதைப்பொருள் பாவனையால் ஏற்படும் பக்கவிளைவுகள் காரணமாக கடந்த மூன்று மாதங்களில் பத்து மரணங்கள் சம்பவித்துள்ளதாக யாழ். போதனாசாலைப் பணிப்பாளர் டாக்டர் சத்தியமூர்த்தி தெரிவித்துள்ளார். ஹெரோயின் போதைப் பொருளைத் தடுக்கும் முகமாக யாழ். நகரசபை எல்லைக்குள் போதைப் பொருள் புனர்வாழ்வு நிலையத்தை அமைக்கும் நோக்குடன் சம்பந்தப்பட்டவர்களுடன் பேச்சுவார்த்தை ஆரம்பிக்கவுள்ளதாக மாநகர மேயர் சட்டத்தரணி விஸ்வலிங்கம் மணிவண்ணன் குறிப்பிட்டுள்ளதாகவும் அறிய முடிகிறது. போதைப் பொருள் பாவனையும் மதுவும் வருடாவருடம் பல்லாயிரக்கணக்கான மரணங்களுக்கு காரணமாகின்றன. பலரின் வாழ்க்கை சீரழிந்து போகின்றது. இத்தகைய நிலைமைகளை தடுக்கக்கூடிய மருந்துகள் மற்றும் சிகிச்சை முறைகள் இப்போது உள்ளன. ஆனால் இவை போதுமானளவு பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. இதற்குக் காரணம், தமது குடும்பத்துக்குக் களங்கம் ஏற்பட்டு விடுமென குடும்பத்தவர்கள் மறைத்துவிடுவதுதான். போதைப் பொருள்பாவனையால் பல பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன. நெருங்கிய குடும்ப உறவுகள், நண்பர்களுடனான உறவுகள் படிப்படியாகத் துண்டிக்கப்படுகின்றன. அதே நேரத்தில் மாணவர்களாயின் அவர்களது கல்வி பாதிக்கப்படும். தொழில் புரிவோராயின் தொழில் பாதிக்கப்படும். இத்தகைய நிலைமை சமூகத்தில் ஒரு தனிநபரை படிப்படியாக விலக்கிவைப்பதற்கும் வழிவகுக்கிறது. சமூகம் போதைப்பொருள் பாவனையாளர்களை விலக்கிவைப்பதால் கல்வி, வேலைவாய்ப்பு சமூக ஆதரவு என்பன கிடைப்பதில்லை. இதனால் அவர்களுக்கு மோசமான உள்நலப்பாதிப்பு ஏற்படுகிறது. குடாநாட்டில் உயர்தர, சாதாரண வகுப்புகளிலும் பல்கலைக்கழகத்திலும் பயிலும் மாண்புமிகளிடையே போதைப்பொருள் பாவனை அதிகரித்துள்ளதாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. எனவே போதைப்பொருள் பாவனையிலிருந்து மாணவர்களைப் பாதுகாக்கும் பாரிய பொறுப்பு பெற்றோர்கள், ஆசிரியர்கள், அதிபர்கள் ஆகியோரிடமே உள்ளது. இவர்கள் அவதானமாக இருக்கவேண்டும். அத்தோடு விழிப்புணர்வு நடவடிக்கைகளும் எடுக்கவேண்டிய தேவையும் அவசியமானதாகும்.

‘சாகித்தியரத்னா’ ஞானம் ஞானசேகரன்

இலங்கை சாகித்திய மண்டலத்தின் இவ்வாண்டுக்கான ‘சாகித்திய ரத்தினா’ என்னும் உயர் விருதினை எழுத்தாள நண்பன் டாக்டர் தி. ஞானசேகரன் அவர்கள் பெறுவது தமிழ் இலக்கிய ஆர்வலர்கள் அனைவரையும் மகிழ்ச்சிக்குள்ளாக்கின்ற விடயமாக அமைந்துள்ளது.

தொழில்முறையில் அவர் ஒரு வைத்தியர். புனைவு மனம் அவரை அத்தொழிலுடன் திருப்திப்படுத்திக் கொள்ள இடமளிக்கவில்லை. அதனால் அவர் இலக்கியப் புனைவாளனாகவும் தன்னை இனங்காட்டிக் கொள்ள முனைந்தார். 1964இல் கலைச்செல்வி என்ற சஞ்சிகையில் ‘பிழைப்பு’ என்ற சிறுகதையுடன் தொடங்கிய அவரது புனைவு குறித்த பயணம் இன்றுவரை தொடர்கிறது. சிறுகதை, நாவல் ஆசிரியனாக, பயணநூல் ஆசிரியனாக, சஞ்சிகை வெளியீட்டாளனாக, இலக்கியக் கருத்தரங்குகளின் ஒருங்கிணைப்பாளனாக, தமிழ் இலக்கிய நிறுவனங்களின் பயன்மிகு செயற்பாட்டாளனாக அவர் இயங்கிவருகிறார். ஓர் இலக்கிய இயக்கமாகவே அவர் தொடர்ந்தும் இயங்கி தன்னை நியாயப்படுத்தியுள்ளார். அந்த நியாயத்தின்பாற்பட்ட கடின இலக்கிய முயற்சிகளுக்காக கிடைத்த பெரும் கௌரவமாக ‘சாகித்திய ரத்தினா’ விருதை அவர் பெற்றுக்கொள்கிறார்.

எழுத்தாளர் தி. ஞானசேகரன் அவர்களின் வாழ்க்கைப் பின்புலம் மிகவும் மேட்டிமையின்பாற்பட்டது. அவரது குலம், உறவினர்கள் கல்விப் பாரம்பரியம் என்பவை புன்னாலைக்கட்டுவனுடனும் வண்ணார்பண்ணையுடனும் இணைந்த ஓர் பாரம்பரியமாகக் காணப்படுகிறது. தொல்காப்பியத்திற்கு விளக்கவுரை எழுதி மகா கௌரவம் பெற்ற மகாவித்துவான் கணேசையரின் பாரம்பரியமும் நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனத்தின் குருமுதல்வராக இருந்த ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஞானசம்பந்த சிவாச்சாரியார் என்ற மணிபாகவதரின் பாரம்பரியத் தொடர்பும் அவருக்குண்டு. அதனால்தான் ‘பொற்சிறையில் வாழும் புனிதர்கள்’ என்ற தளத்தைத் தாண்டி பொற்சிறைகை விரித்து ஆகாயப் பெருவெளியில் வட்டமிடும் சாதகப் பறவையாக அவரை உயர்த்தியது. அவர் விரும்பியிருப்பின் தன்னுடைய பிறப்பின் அடியாகக் கிடைத்த மேட்டிமைசார் வாழ்வியலுடன் தன்னை இணைத்துக் கொண்டு சமூக மேலோங்கியாக தன்னுடைய வாழ்க்கையைக் கட்டமைத்திருக்கலாம். ஆயின் அவரது கல்வியும், படைப்பு மனோபாவமும், அவர் பழகிய மனிதரும் அவரை,

**பேராசிரியர்
வ. மகேஸ்வரன்**

அவரது நோக்கை மடைமாற்றின. இதற்கு அவரது உத்தியோக நியமனம் துணை நின்றது. பெருந்தோட்டங்களில் வாழ்ந்து கொண்டு லயத்துச் சிறைகளில் துன்பியல் வாழ்வை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த தோட்டத் தொழிலாளர் சமூகத்திடையேதான் அவரது பணி ஆரம்பித்தது. தர்ப்பைப் புல்லுக்குப் பதிலாக 'ஸ்டெதஸ்கோப்' அவரது கைகளில் தவழத் தொடங்கியது. சபிக்கப்பட்ட மக்களின் ஆரோக்கிய வாழ்வை நோக்கி அவரது மனம் பயணப்பட்டது. அதனால் அண்ணாந்து வானம் பார்க்காமல் தலைதாழ்த்தி பூமியைப் பார்த்ததாக அவரது செயற்பாடுகள் அமைந்தன. இலக்கிய ஆக்கங்களும் அவ்வாறே நிகழ்ந்தன. ஞானசேகர ஐயர் வெகுசனமயப்படுத்தப்பட்ட மனிதனாக உருவாகினார்.

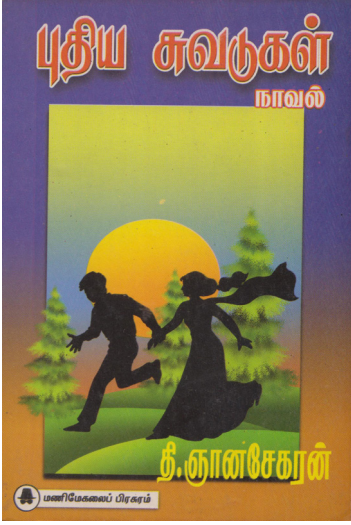
அவருடைய புனைவுகள் முதலில் சிறுகதைகளாகவே வெளிவந்தன. அக்காலங்களில் அவை விமர்சகர்களினால் பெரிதும் பேசப்பட்டன. இந்தத் தொடர் இயக்கத்தில் 'கால தரிசனம்', 'அல்சேஷனும் ஒரு பூனைக்குட்டியும்', மற்றும் 'தி. ஞானசேகரன் சிறுகதைகள்' என்ற தொகுப்புகள் வெளியாகின. எனினும் ஞானசேகரனுடைய எழுத்துக்களில் அவரை அடையாளப்படுத்தியது அவருடைய நாவல்களாகும். 'புதிய சுவடுகள்', 'குருதிமலை', 'லயத்துச் சிறைகள்', 'எரிமலை' மற்றும் 'கவ்வாத்து' என்ற குறுநாவல் ஆகியன அவற்றுள் அடங்கும். புதிய சுவடுகள், குருதிமலை ஆகிய இரண்டும் தேசிய சாகித்திய விருதினைப் பெற்றன. புதிய சுவடுகள் யாழ்ப்பாணத்துக் கிராமங்களில்

புரையோடிப்போயிருந்த சாதிப்பிரச்சினையை மையமாகக் கொண்டு எழுதியது. ஏனைய நாவல்கள் அவர் தொழில்புரிந்த மலையக மக்கள் பிரச்சினை பற்றியது. குருதிமலை என்ற நாவல் மலையக சமூக வரலாற்றில் அவர் களுடைய தொழிற்சங்கப் போராட்டத்திலும் வாழ்வியலிலும் மிகுந்த கவனம் கொண்டு எழுதப்பட்டது. மலையகப் பின்புலத்தையும், வாழ்வியலையும், அரசியலையும் பதிவுசெய்த நாவல் ஒன்று குருதிமலைபோல இதுவரையும் வெளிவரவில்லை என்பதும் எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயமாகும். இவைபற்றி நான் எழுதிய குறிப்பு ஒன்றை இவ்விடத்தில் சுட்டிக்காட்டுவது அவசியமானது

“புதிய சுவடுகள் பற்றிய அவருடைய பதிவு மிகுந்த கவனத்துக்குள்ளானது. யாழ்ப்பாண சமூகத்தின் அசைவியக்கத்தை அதனுடைய இயல்பான தளத்தில் நின்றுகொண்டு உள்ளதை உள்ளவாறே படம்பிடித்துக்காட்டிய படைப்பு உத்தி அதில் உண்டு. 'குருதிமலை' எல்லாத்தளங்களையும் தாண்டியது. மலையக மக்களுடைய வாழ்வு, தொழில், போராட்டம், முரண்பாடுகள் என்ற எல்லா நிலைகள் பற்றியும் இன்று பல நாவல்கள் வந்துள்ளன. எனினும் ஞானசேகரன் அவர்களின் படைப்பு இன்றுவரை தனித்துவமானதாக விளங்குகிறது. மலையக மக்களுடைய வாழ்வியலையும் அவலங்களையும் அரசியல் பிரச்சினைகளையும் வர்க்க இனத்துவ முரண்பாடுகளையும் பதிவுசெய்த நாவல் இதுபோல வேறொன்றுமில்லை என்பேன்” (ஞானரதம்-ப-47)

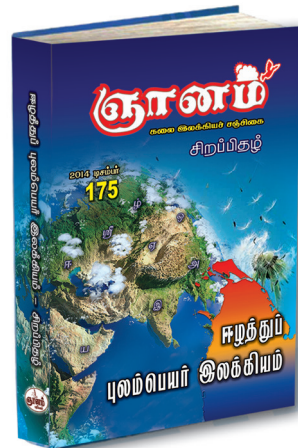
புதிய சுவடுகள், குருதிமலை ஆகிய இரண்டும் தேசிய சாகித்திய விருதினைப் பெற்றன. புதிய சுவடுகள் யாழ்ப்பாணத்துக் கிராமங்களில் புரையோடிப்போயிருந்த சாதிப்பிரச்சினையை மையமாகக் கொண்டு எழுதியது. ஏனைய நாவல்கள் அவர் தொழில்புரிந்த மலையக மக்கள் பிரச்சினை பற்றியது. குருதிமலை என்ற நாவல் மலையக சமூக வரலாற்றில் அவர்களுடைய தொழிற்சங்கப் போராட்டத்திலும் வாழ்வியலிலும் மிகுந்த கவனம் கொண்டு எழுதப்பட்டது. மலையகப் பின்புலத்தையும், வாழ்வியலையும், அரசியலையும் பதிவுசெய்த நாவல் ஒன்று குருதிமலைபோல இதுவரையும் வெளிவரவில்லை என்பதும் எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயமாகும்.

ஞானசேகரன் அவர்கள்
ஞானம் சஞ்சிகையை வெறுமனே
மாதாந்த சஞ்சிகையாக
இனங்காட்டவில்லை. ஈழத்துத்
தமிழ் இலக்கியத்தினுடைய
போக்கை சர்யான தளங்களில்
படம்பிடித்துக்காட்டுவதாக அமை
கின்றது அவற்றின் வழு வெளிவந்த
தொகுப்புகள். அவை “ஈழத்துப் போர்
இலக்கியம்”, “புலம்பெயர் இலக்கியம்”,
“ஈழத்து நவீன இலக்கிய வெளி”
அருள்வாக்கி அப்துல் காதர் புலவர்
நூற்றாண்டு சிறப்பதும், ‘ஞானம்
புரட்சி சிறுகதைகள் அறுபது” என்ற
மகுடங்களில் வெளிவந்த பெருந்
தொகுப்புகளாகும். ஈழத்துத்தமிழ்
இலக்கிய வரலாற்றுப் போக்கை
செழுமைப்படுத்தும் பதவுகளும்
நேர்காணல்களும் புனைவுகளும்
நிறைந்த தொகுதிகளாக இவை உள்ளன
என்பதில் இருவேறு கருத்துகளுக்கு
இடமில்லை.

லயத்துச் சிறைகளும் கவ்வாத்தும் மலையக வாழ்வியல் அவலங்களையும் தொழில் முறைகளையும் பின்புலமாகக் கொண்டவைதான். ஆனால் குருதிமலை பேசப்பட்ட அளவிற்கு அவை பேசப்படவில்லை. அண்மையில் அவர் எழுதிய எரிமலை நாவல் தமிழர் அரசியல் வரலாற்றின் புதிய பரிமாணம் ஒன்றைப் பதிவு செய்வதாக அமைகிறது. இலங்கையின் பேரினவாத அரசியலும், தமிழ் தேசியவாத அரசியலும் ஒன்றையொன்று முரண்திலையில் சந்தித்துவந்த வரலாற்றையும் பின்னாளில் அது போராட்டமாக மாற்றுருவாக்கம் கொண்ட நிகழ்வினையும் எடுத்துக்கூறிய அவர், மனிதர்கள் தம்முடன் வாழும் சக மனிதர்களைப் புரிந்து கொள்வதிலேதான் ஒரு நாட்டின் இன ஐக்கியமும் சமாதானமும் அபிவிருத்தியும் இடம்பெறமுடியும் என்பதைக் கதையோட்டத்தினூடாகக் கவனமாகப் பதிவு செய்துள்ளார். இந்த நாவல் சிங்கள மொழியிலும், ஆங்கில மொழியிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டதை அறிந்து மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இவ்வாறான பரிவர்த்தனைகள்தான் இன்று நமக்கு அவசியமாய் உள்ளன.

சாகித்தியரத்தினா அவர்களது இன்னொரு பரிமாணம் ‘ஞானம்’ என்ற சஞ்சிகையை 2000ஆம் ஆண்டுமுதல் ஆரம்பித்து கடந்த 22 வருடங்களாக இதுவரை 269 இதழ்களை வெளியிட்டமையாகும். ஈழத்துக் கலை இலக்கிய சஞ்சிகை வரலாற்றில் முக்கியமான மைல்கல்லாக இது அமைகிறது. புதுமைப்பித்தன் குறிப்பிடுவது போல பொருளாதார நெருக்கடி இதற்கு ஏற்பட்டதில்லை. காரணம் அது தனித்த ஒரு குடும்பத்தின் முதலீட்டிலும்

செயற்பாட்டிலும் தங்கியிருந்ததுதான். அவரது மனைவி, மகன் ஆகியோர் இதனது பிரதான பங்களிப்பாளர்கள். அதனால் பெருந் தொற்றுக் களும் பேரிடர்களும் அதனை ஒன்றும் செய்துவிட முடியவில்லை.

இலத்திரனியல் ஊடகங்கள் வழியேயும் அது உலகம் முழுவதும் பரந்தது. இவ்விடத்தில் ஞானம் சஞ்சிகையின் வளர்ச்சியில் என்னையும் இணைத்துக் கொள்கிறேன். நான் தஞ்சாவூர் தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகத்தில் முனைவர் பட்ட ஆய்வுக்காக 2001இல் சென்றபோது ஞானம் சஞ்சிகையையும் எடுத்துச் சென்றேன். அயல்நாட்டு தமிழ்மொழி கல்வித்துறையின் தலைவராக இருந்த பேராசிரிய நண்பர் கார்த்திகேயன், உதயசூரியன் ஆகியோரிடம் அறிமுகப்படுத்தினேன். அவர்கள் ஞானத்தின் வாசகர்கள் ஆனார்கள். அதில் வெளிவந்த ஆக்கங்களை மாணவர்களைக் கொண்டு ஆய்வு செய்தார்கள். முனைவர் பட்டம் வரை அங்கே ஆய்வுகள் நிகழ்ந்தன. ஞானம் சஞ்சிகையில் 'தஞ்சாவூர் கடிதம்' என்ற பத்தி எழுத்தை நான் தொடர்ந்து எழுதினேன். ஞானம் சஞ்சிகை இன்று சர்வதேச மயப்பட்டுவிட்டது. ஆனால் அதற்கும் எனக்குமான அத்தியந்த உறவு இன்றுவரை நிலைக்கிறது.

ஞானசேகரன் அவர்கள் ஞானம் சஞ்சிகையை வெறுமனே மாதாந்த சஞ்சிகையாக இனங்காட்டவில்லை. ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தினுடைய போக்கை சரியான தளங்களில் படம்பிடித்துக்காட்டுவதாக அமைகின்றது அவற்றின் வழி வெளிவந்த தொகுப்புகள். அவை 'ஈழத்துப் போர் இலக்கியம்', 'புலம்பெயர் இலக்கியம்' 'ஈழத்து நவீன இலக்கிய வெளி' அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர் புலவர் நூற்றாண்டு சிறப்பிதழ், 'ஞானம் பரிசுச் சிறுகதைகள் அறுபது' என்ற மகுடங்களில் வெளிவந்த பெருந் தொகுப்புகளாகும். ஈழத்துத்தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுப் போக்கை செழுமைப்படுத்தும் பதிவுகளும் நேர்காணல்களும் புனைவுகளும் நிறைந்த தொகுதிகளாக இவை உள்ளன என்பதில் இருவேறு கருத்துகளுக்கு இடமில்லை.

ஞானம் ஆசிரியர் தனது துணைவியாருடன் பல்வேறு இலக்கியப் பயணங்களையும் புனிதப் பயணங்களையும் மேற்கொண்டுள்ளார். அந்தப் பயணங்கள் வெறுமனே விடுப்புப் பார்க்கும்

பயணங்களாக அமையவில்லை. அவை ஒன்றில் இலக்கியப் பரப்புரை பயணங்களாக அமைந்தன அல்லது புனித ஷேத்திராடன பயணங்களாக அமைந்தன. இந்த வகையில் அவுஸ்திரேலியா, லண்டன் மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகள், கனடா ஆகியவற்றுக்கான இலக்கியப் பயணங்களாகவும் வட இந்தியாவுக்கான ஷேத்திராடன பயணத்தையும் மேற்கொண்டுள்ளார். அவை பற்றிய பதிவுகள் அவ்வப்போது நூல்களாகவும் அவர் வெளியிட்டார். வட இந்தியப் பயணக் கதைக்கு நான் ஒரு நீண்ட அணிந்துரையை எழுதியதை இவ்விடத்தில் நினைவு படுத்திக் கொள்கிறேன்.

நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதைப்போல அமுத விழாவைக் கொண்டாடும் இந்த வயதிலும் மிகவும் துடிப்பான இளைஞன்போல அவர் இயங்கி வருகிறார். எழுத்தாளர்களை ஒருங்கிணைத்தல், மாநாடுகளை நடத்துதல். கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கப்பணிகளில் தம்மைத் தீவிரமாக ஈடுபடுத்திக் கொள்ளல், இணையவழி கருத்தரங்குகளின் ஊடாக ஞானம் சஞ்சிகையை பரப்புரை செய்தல், ஈழத்து வாராந்திரிகளுக்கு தொடர் இலக்கியக்கட்டுரைகளை எழுதுதல் என இடையறாத இலக்கியச் செயற்பாட்டாளராகத் தொடர்ந்தும் செயற்பட்டுவருகிறார். இந்த இயங்குதளத்தின் வழியே அவர் பெற்ற கௌரவங்கள் அனேகம். அவருடைய ஆக்கங்கள் பல்கலைக்கழகங்களில் பாடநூல்களாயின. அவருடைய ஆக்கங்களும் சர்ச்சைகளும் பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் ஆய்வுக்குரிய பாடுபொருளாகிவருகின்றன. அவருடைய ஆக்கங்கள் வேற்று மொழிகளில் பெயர்க்கப்படுகின்றன. இவ்வாறான கௌரவங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் மகுடம் வைத்தாற்போல இலங்கை அரசின் தேசிய சாகித்திய மண்டலம் 'சாகித்தியரத்தினா' என்ற அதியுயர் கௌரத்தை வழங்கிக் கௌரவிக்கின்றது. இலக்கிய கர்த்தா ஒருவருக்கு பட்டங்களும் பொன்னாடைகளும் பாராட்டுரைகளும் அவசியமில்லைத்தான். எனினும் அவர்களை அரசும் வெகுஜனமும் ஏற்றுக்கொண்டு மதிப்பளிக்கிறது, கௌரவப்படுத்துகிறது என்பது எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிக்கும் 'அமிர்தவர்ஷணி'. இதனால் சாகித்தியரத்தினா ஞானம் ஞானசேகரனை நாமும் வாழ்த்துவோம்.

“கண்ணீர்”

அவள் வெளிநோயாளர் பிரிவின் வரிசையில் மிகக் கடைசியில் அமர்ந்திருந்தாள்.

அடிக்கடி அரசு வைத்தியசாலைக்கு வரும் வாடிக்கையாளர் என்பதால் அறிமுகமானவள் போன்ற பாவனையில் தூரத்தில் இருந்தே புன்னகைப்பது அவளது வழக்கம். இது சலுகைகள் எதுவும் எதிர்பார்ப்பது என்றல்ல, தனது பாசத்தையும் நன்றியையும் வெளிக்காட்ட அவளுக்குத் தெரிந்த பொதுமொழி என்பது எனக்குத் தெரியும். அவளது புன்னகைக்கு இதமாக மீண்டும் அதையே நான் பரிசாகத் தருவதை மிகவும் பவ்வியமாகவும் நெகிழ்ச்சியுடனும் ஏற்றுக் கொள்வாள்.

எல்லோருக்கும் எப்போதும் பொறுமையும் இன்முகமும் காட்டும் வைத்தியர் நான் என்று நீங்கள் இப்போது அத்தமாகக் கற்பனை செய்துகொள்ள வேண்டியதில்லை. அது மிகவும் பிழையான கணிப்பு.

ஆஸ்பத்திரியில் இலவசமாகக் கிடைக்கும் மருந்தை ஏன் விடுவான் என்ற நினைவில் “கைகால் உளையுது மேலெல்லாம் சொறியுது கீழாலை பறிய வேண்டிய வாயு மேலாக பறியுது” என்று எதையாவது பாக்குத்தருக்கு சொல்லி மருந்து எடுக்க வரும் குடிமக்களுக்கும், கொஞ்சம் அசந்தால் வரிசையில் முன்னால் பாய முனையும் எத்தர்களுக்கும் நான் மிகவும் கடுகடுப்பான வைத்தியர்தான். எனினும் இவளைப் போன்ற பாவப்பட்ட ஜீவன்களிடம் நிறைய அன்பும் அக்கறையும் உண்டு.

வைத்தியசாலைக்கு ஓடு போட்ட கூரையென்றாலும் வரிசைகளில் இப்போது வெயில் அடிக்கத் தொடங்கி இருந்தது. வரிசையின் அந்தலையில் இருப்பவர்களுக்கு பகல் பொழுதுகளில் உச்சிக்கு வரும் சூரியனின் அனுக்கிரகம் அதிகமாகவே கிடைப்பதுண்டு.

எனினும் இலவச மருத்துவ வசதிகளை நாடும் நோயாளிகள் அது பற்றி அவ்வளவாக அலட்டிக் கொள்வதில்லை. அவர்களுக்கு அதுவும் பழக்கப்பட்டதுதான். அருகில் இருப்பவர்கள் அனேகமாக ஊர்க்காரர்களாகவோ அறிந்தவர்களாகவோ இருப்பதால் ஊர்வம்பு பேசுவதற்கும் ஆஸ்பத்திரி வரிசைகள் பொருத்தமானவையாக இருக்கின்றன. வெய்யிலின் வெக்கையை விடுப்புக்கதைகள் சமன் செய்யும். கொஞ்சம் கவனமாகக் காதைக் கொடுத்தால் அந்த ஊரின் அன்றைய தலைப்புச் செய்திகள் அனைத்தையும் விலாவாரியாகக் கேட்டு மகிழலாம்.

இது சிறுபான்மை இனங்களை அதிகமாகக் கொண்ட பிரதேசம். தமிழும் பனையும் வாழும் இடமென்ற உணர்வினால் வடக்கில் இருந்தும் மன்னாரில் இருந்தும் பிரச்சனைகளால் இடம் பெயர்ந்தவர்கள் இங்கு அதிகம். வித்தியாசமான வட்டார வழக்குகள் உலவும் இருமொழிகள் பேசும் பிரதேசத்தில் வைத்தியராக இருப்பதில் எதிர்பாராத சில சிரமங்கள் உண்டு. பிட்டத்தைக் குறிக்கும் மூன்றெழுத்து வார்த்தை வடக்கில் சர்வ சாதாரணமாகப்

புழங்குவது. தெற்கில் அது தூஷணம். ஆண்களின் அதிமுக்கிய பிரதேசம் வடக்கிற்கு கொஞ்சம் “அப்பிடி இப்பிடி” சொல்லாயினும் இங்கு சர்வசாதாரணம்.

ராஜ்ஜன்
சுப்ரமணியம்

முதன்முதலில் சேவைக்கு வந்தபோது நாகரிகமாக தோன்றிய இளைஞர் ஒருவர் அதை சங்கடமேதும் இல்லாமல் சொல்லக் கேட்டு அதிர்ந்து போனேன். சிங்களத்துக்கும் தமிழுக்கும் கூட இவ்வாறான பிரச்சனை தரும் மொழிச்சமநிலை இல்லாத சொற்கள் சில புழக்கத்தில் இருக்கின்றன. ஆனாலும் எல்லாமே “பையப் பைய” பழகிவிடும். இதையெல்லாம் நோயாளர் வஞ்சகமில்லாமல் கூறும்போது சமத்துவ நோக்கோடு கேட்டு சலனமில்லாத முகத்தோடு இருக்க வேண்டியது வைத்தியரின் கடமை. ஆனால் பக்கத்தில் இருப்பவர்கள் சில சொற்களைக் கேட்டு கமுகமாக கொடுப்புக்குள் சிரித்துக் கொள்வார்கள்.

ஆனால் அவள் அந்த வெட்டிப் பேச்சு ரகத்தைச் சேர்ந்தவள் அல்ல. மௌனமாக வாங்கில் இருந்து யாருடனும் ஊர்வம்பு கதைக்காமல் தானுண்டு தன் “தஸ்னீம்” உண்டு என்றிருப்பாள். வைத்தியர்கள் சிலர் சேவையில் இருந்தாலும், என்னிடம் வருவதற்கான நம்பர் ஒன்றைக் பெற்றுக் காத்திருப்பாள் என்பது எனக்குத் தெரியும். வழமையாக அவளது முகத்தில் இருக்கும் சோர்வும் கவலையும் இன்று சற்றுக் குறைவாகவே இருப்பதாக எனக்குப் பட்டது. காரணம் என்னவாக இருக்கும் என்ற சிந்தனையுடன் பக்கத்தில் இருந்த நோயாளியில் கவனம் செலுத்தினேன். வந்திருந்தவர் ஏற்கனவே அறியப்பட்ட இதயநோயாளி. நிபுணத்வ ஆலோசனைக்காக பெரியாஸ்பத்திரிக்கு உடனடியாக அனுப்ப வேண்டிய ஆபத்தான நிலையிலேயே இன்றும் வந்திருந்தார்.

கரையோரப் பிரதேசத்தில் அமைந்துள்ள நடுத்தர வசதிகள் கொண்ட அரசினர் வைத்தியசாலை இது. சுற்றுவட்டாரத்தில்

ஊம்பது கிலோமீற்றர்கள் தள்ளி இதைவிடப் பெரிய ஆதார வைத்தியசாலை உண்டு. அவசர நோயாளிகள் அங்குதான் அனுப்பப்படுவது வழக்கம். இந்த ஊரின் அமைவுக்கும் வளங்களுக்கும் எப்போதோ முன்னேற்றம் கண்டிருக்க வேண்டும்

முன்று பக்கமும் கடலால் சூழப்பட்ட ஒரு நிலத்தின் இறுதிமுனையாக அமைந்த ரம்மியமும் அமைதியும் நிறைந்த இப்பிரதேசம் இயற்கை எழிலும் கடலின் வளங்களும் விவசாய நிலங்களும் நிறைந்தது. ஒல்லாந்தரின் கோட்டையுடன் சூழ அழகார்ந்த தீவுகளும் கொண்டது. முன்னொரு காலம் இதை அண்டிய மன்னாருக்குப் பக்கமான முனைகளில் ஒன்று பெரும் துறைமுகம் கொண்டதாகவும் அல்லிராணியின் ஆட்சியில் இருந்ததாகவும் கூறுவார்கள். எனினும் பின்னர் அரசியல் முக்கியத்துவம் இல்லாத தொகுதியாக இருந்ததால் முன்னேற்றமும் மிகக் குறைவாகவே இருந்தது. இந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்ப வருடங்களில் கூட செப்பனிடப்படாத பாதைகளால் பலரது கோபத்துக்கும் கேலிக்கும் ஆளானது. அவசர நோயாளிகளை இந்த ரோட்டால் அம்புலன்ஸில் அனுப்பினால் வாகனம் ஆடும் ஆட்டத்தில் வழியிலேயே விசா கிடைத்து விடும் என்று ஊரவர்கள் நக்கலாக கூறுவார்கள். இன்று வழவழப்பான தார்வீதிகளுடன் உல்லாசப் பயணத்துறையால் அதிவேக வளர்ச்சி அடைந்திருப்பதுபோல் அன்றும் இருந்திருந்தால் அவளுக்கு இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்காதோ என்றும் எண்ணத் தோன்றும்.

அவளுக்கு இரண்டு குழந்தைகள். முதல் பெண்ணுக்கு பதினான்கு வயது. அடுத்தவன் இரண்டு வயது குறைவாக இருக்கலாம். முதல் குழந்தை கிடைக்க இருக்கும் போதுதான் இங்கு நான் சேவையில் இணைந்தேன். நீண்ட பதினைந்து வருடங்களை இங்கு கழிப்பேன் என கனவிலும் நினைக்கவில்லை. நானும் முதல் குழந்தையை சமந்திருந்த காலம். முதன்முதலில் தாய்மை அடைவது எத்தனை இனிய அனுபவம் என்பதை கணத்துக்குக் கணம் உணர்ந்து கொண்டிருந்த எனக்கு அவளது உணர்வுகளும் புரிந்தன. திருமணம் முடித்து பத்து வருடங்களின் பின் முப்பத்தாறு வயதில் அந்தப் பாக்கியம் கிடைத்ததாக சொல்லிக் கொள்வாள். அவள் வசதியானவள்

அல்ல. மத்தியதர வர்க்கத்துக்கும் ஒருபடி கீழேதான். எனினும் வைத்தியசாலைக்கு வரும்போதெல்லாம் குழந்தைக்கான தயார் படுத்தல்களை மீண்டும் மீண்டும் கேட்டுக் கொள்வாள். அவளது கனவுகள் எத்தனையெத்தனை வண்ணங்களைக் கொண்டிருக்கும் என என்னால் எண்ணிப் பார்க்க முடிந்தது. தோட்ட வேலைக்குச் செல்வதால் காய்ந்து உரமேறிய உடல் அவளுக்கு. எனினும் கறுத்த முகத்தில் செழிப்பான வரிசைப் பற்களாலும் சிரிக்கும் கண்களாலும் அழகிய புன்னகையை சிந்தத் தெரிந்த முகம். தாய்மை அந்தப் புன்னகைக்கு புது மெருகைக் கொடுத்திருந்தது. அவளது கண்களில் நம்பிக்கையின் ஒளியை நிறைத்து பிரகாசிக்க வைத்திருந்தது.

இந்தக் குழந்தையே தனது மலட்டுப் பட்டத்தை நீக்க வரும் வரமாக அவள் நினைத்திருந்தாள். தனது இல்லறவாழ்வின் வளமும் நலமும் இந்தக் குழந்தையிலேயே தங்கி இருப்பதையும் உணர்ந்தாள். இல்லாவிட்டால் அவளது மாப்பிள “தலாக்” சொல்லி விடுவானோ, வேறேதும் தொடுப்புகளை உருவாக்கிக் கொள்வானோ என்ற அவளது பயத்தை நானும் உணர்ந்தேன். தாய்மை என்பது பெண்ணுக்கு வரம் மட்டுமல்ல சில சமயங்களில் சாபமும் கூட என்றும் நினைத்து மனம் மறுகினேன்.

“ம்மா, வவுத்தில இரிக்கிற இந்த புள்ளதான் எனக்கி உசிரு. என் நம்பிக்கை. இனிமே பிரச்சன இல்ல. மாப்பிள என்னயே உட்டுட்டு போமாட்டாரு. அவரு நல்ல மாதிரிதாம்மா. குழந்தன்னா உசிரு. அது சுட்டிதா என்னயே ஏசுவாரு” என்று சொல்லும் போதெல்லாம் மகிழ்வும் கலக்கமும் கலந்த ஒரு உணர்வை அனுபவித்திருக்கிறேன்.

அவளது கனவுக்குழந்தை உலகைக் காணும் கணம் அன்று வந்தது. ஆனால் எதிர்பார்க்கப்பட்ட திகதிக்கு சிறிது முதலே பிரசவவலி வந்து விட்டது. வயதில் மூத்தவளான அவளுக்கு இது முதல் பிரசவம். அறிவுறுத்தி இருந்தபடி ஆதார வைத்தியசாலைக்கு போவதற்கு அவகாசம் இல்லை. வலி அதிகரித்தாலும்

பிரசவிப் பதில் மிகுந்த தாமதம். இங்கிருந்து பெரியால்பத்திரிக்கு அனுப்ப வேண்டிய காலமும் நேரமும் விரைந்து கடந்து கொண்டிருக்க, உள்ளே குழந்தையின் இருதயத் துடிப்பு குறைந்து கொண்டே வந்தது. கர்ப்பத்தில் குழந்தையின் சிரமத்தின் அறிகுறி தெரிந்தது. பன்னீர்க்குடம் உடைந்து சற்றே கறுப்புப்பச்சை கலந்த திரவம் வெளியேறிக் கொண்டிருந்தது. வைத்தியசாலை சேவையாளர்களின் மறைக்கப்பட்ட பதற்றம் அவளது உள்ளுணர்வுக்கு எட்டியிருக்க வேண்டும். கண்ணீர் விட்டு கதறிக் கொண்டும் பிரார்த்தித்துக் கொண்டும் இருந்தாள். தன் அருமைக் குழந்தைக்காக.

யா..அல்லாஹ்...

அல்லாஹ்..அல்லாஹ்..ஆஆஆ...

காப்பாத்து...

ஆம்புலன்ஸ் வேறோர் நோயாளியை ஏற்றிக் கொண்டு சென்றிருந்தது. அருகில் இருந்து வேறு வசதிகளும் கிடைக்கவில்லை. எப்படியோ தாமதத்துடன் அந்த சீற்ற பாதையில் ஆதாரவைத்திய சாலையை அடைந்து, அவசர சத்திரசிகிச்சையின் மூலம் குழந்தை உலகைக் கண்டது. தனது அபூர்வமான குழந்தைக்கு அவள் இட்ட பெயர் தஸ்னீம். “சுவனத்தின் நீருற்று” அதாவது சொர்க்கத்தின் நீருற்று என்பது பெயரின் பொருளாம் என மகிழ்வுடன் சொன்னாள். பொருத்தமான பெயர்தான்.

“எந் தஸ்னீம் எனக்கி அவ்ளோ ஓசந்தவ அம்மா. ஏந் தாகந் தீக்க வந்தவ” என்ற அவளின் சொற்கள் மனப்பூர்வமானவை.

இப்போது வரிசையில் சற்றே சலசலப்பு. தமது அதிகாரத்தைப் பிரயோகிக்கும் அரச நிர்வாகிகள் இருவரும், வைத்தியசாலைக்கு அருகில் அமைந்திருந்த படைத் தளத்தில் இருந்து பாதுகாப்பு படையினர் பலரும் சிகிச்சைக்காக வழமை போல வரிசை தாண்டி உள்ளே வர, காத்திருக்கும் நோயாளர் முகத்தில் சலிப்பு. எனக்கும் தான். எதிர்ப்புக் குரல் எழுப்புவதற்கு யாரும் துணிவதில்லை. பாதுகாப்புப் படையினருக்கு முன்னுரிமை அளிப்பது பழக்கப்பட்ட

ஒன்றாகவும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாகவும் மாறி இருந்தது. ஆனால் இந்த சலசலப்புகள் எதுவும் பாதிக்கா தவளாக அவள் மோனநிலையில் தனக்குள் ஆழ்ந்து இருந்ததை வித்தியாசமாக உணர்ந்தேன்.

வழமையாக வீட்டுக்கு திரும்புவதற்கு நேரமாகி விட்டதே என்ற பதற்றத்தை முகத்தில் காட்டியபடி இருப்பாள். காரணம் இருந்தது. இரண்டாவது குழந்தையை அயலவரிடம் விட்டுவிட்டு முதல் குழந்தைக்கு மருந்து எடுக்க வந்திருப்பாள். அவளது எதிர்பார்ப்பின் உச்சமாக இருந்த முதற்குழந்தை செரிபிறல் போல்சி (cerebral palsy) என்னும் பெருமூளைவாத நோயினால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தது. குழந்தை பிறந்ததின் அதன் தூக்கங்களை அவள் அறிந்து கொள்வதற்கு ஓரிரண்டு வருடங்களாயின. அதற்குள் அவள் இன்னொரு குழந்தையையும் சுமந்திருந்தாள். ஆசையாய் எதிர்பார்த்திருந்த முதற்குழந்தையின் வளர்ச்சிப்படிகள் தாமதமாகியபோது ஆலோசனைகளை நாடினாலும் வசதியற்ற வாழ்க்கைத்தரம் மேலதிக முயற்சிகள் எடுப்பதை இயலாமல் செய்தது. குணப்படுத்த முடியாத இந்த நோய்நிலையில் குழந்தை சிறிது சௌகரியமாக வாழ வழி செய்து கொடுப்பதற்கும் இயலாத நிலை அவளுடையது.

அந்தப் பெண்குழந்தையால் தலையை நிமிர்த்தி வைத்திருக்க முடியாது. தசைகளில் இறுக்கமான விறைப்புத் தன்மை. கைகால்களில் வித்தியாசமான அனீச்சை அசைவுகள். ஒரு பக்கமாக இழுத்த கழுத்துடன் கடைவாயில் நீர் வடியும் கோணல் வாயுடன் குழந்தை சிரமப்படும்போது மனம் உடைந்து அழுவாள். இடைக்கிடை வலிப்பும் வரும்.

இத்தனை துன்பத்திலும் அந்தக் குழந்தை சிரிப்பது போல இருக்கும் சமயங்களில் “தஸ்னீமுக்கு ஓங்கள அடையாளம் தெரியும்மா. இந்த பாருங்க. அவ ஓங்கள பாத்துதான் சிரிக்கிறா” என்று ஆதூரத்துடன் அணைத்தபடி சொல்வாள்.

“நா சுணங்காம மொதலே பெரியாஸ் பத்திரிக்கு போயிந்தா தஸ்னீம் சொகமா பொறந்திருப்பா இல்லிம்மா” என்று தன்னையே நொந்து கொள்வாள். எனினும் இந்நிலைக்கு வேறு காரணங்களும் இருக்கலாம் என்பது அவள் அறியாதது.

தஸ்னீமை வீட்டில் விட்டுவிட்டுச் செல்வதற்கு உதவியில்லாது சுமந்துகொண்டே

திரிய வேண்டிய நிலை. குழந்தை வளர்ந்து பத்து பன்னிரண்டு வயதை அடைந்தபோது நிலையாக இறுகப் பற்றத் தெரியாது விறைப்புடன் இருக்கும் அவளைத் தூக்கித் திரிய அந்தத் தாய் படும் வேதனை சொல்லில் அடங்காதது. நிமிர்த்தித் தூக்கினால் தலை நேராக நிலலாது என்பதால் கிடையாகவே தூக்க வேண்டும். இத்தனைக்கும் தஸ்னீமுக்கு அவளது உடல்நிலை சார்ந்து அடிக்கடி நெஞ்சில் சளிப்பிரச்சனை வேறு. பல சமயங்களில் மூச்சு எடுப்பதற்கே சிரமப்படுவாள். அதனால் அடிக்கடி வைத்தியசாலைக்கு கொண்டு வர வேண்டும். தலையில் இட்டிருக்கும் முக்காடு சரிந்து விழ வியர்வை வழிந்தோட பதைப்புடன் அவள் சுமந்து வருவது வேதனையானது. இயற்கை இயலாத குழந்தைகளுக்கும் கருணை காட்டுவதில்லை. பன்னிரண்டு வயதில் தஸ்னீம் பருவமடைந்ததன் அறிகுறி தெரிந்தபோது ஒரு தாயாக அவளின் பரிதவிப்பு எல்லை மீறியது. எப்படித்தான் சமாளிப்பாள் பாவம்.

அண்மையில் வந்தபோது மிகவும் மெலிந்து வாடியிருந்த முகத்துடன் சொன்னாள் “மாப்பிளை என்னையே உட்டுட்டு பெயிட்டா ரும்மா. இவளாலை அவருக்கு நிம்மதி இல்லியாம். இப்ப இன்னொரு பொம்பிளையோட இருக்காரு. தஸ்னீமை உட்டுட்டு தோட்ட வேலை போகவும் முடியலை. சாப்பாட்டுக்கு ரொம்ப கஸ்டமாயிரிக்கு. காத்தால கடையப்பம் செஞ்சு பக்கத்திலை கடைக்கு குடுத்தா கொஞ்சம் சல்லி வரும். முணு உசிரு சாப்பிடணுமே. பக்கத்திலை இருக்க பெரிய மனுசங்க கொஞ்சம் ஓதவுவாங்க. பள்ளி வாசல்லையும் ஏதாவது தருவாங்க. பள்ளில சொல்றதையும் இந்த மனுசன் கேக்க மாட்டாரு. பிள்ளைங்கோட விசங் குடிப்பமான்னு தோணுது” என்றவளின் குரல் விம்மலுடன் தடுமாற கண்களில் கண்ணீர் நிறைந்தது. விலகியிருந்த முக்காட்டின் ஓரத்தால் முகத்தைத் துடைத்துக் கொண்டு தொடர்ந்தாள்.

“ம்மா, எனக்கு ஏன் இப்பிடி கஷ்டத்தை அல்லாஹ் தந்தான். எத்தினி துவா கேட்டிரிப்பன். தஸ்னீமுக்கும் அல்லாஹ்தான் வழிகாட்டுவான். இன்ஷா அல்லாஹ். அவன் நியமிச்சபடி தா எதும் நடக்கும்.” என்று கலங்க மனதுக்குள் நானும் கலங்கினேன்.

குழந்தைகள் இல்லற வாழ்வுக்கு வரம் என்பதில் மாற்றுக்கருத்து இல்லை. ஆனால் குறைபாடுள்ள குழந்தைகளையும் மனமுடவந்து

ஏற்று வளர்க்கும் மனநிலையை பலர் ஆரம்பத்தில் பெறுவதில்லை. விதியை நொந்து கொண்டு அநேக பெற்றோர் காலப்போக்கில் அதை ஏற்றுக் கொள்ளும் பக்குவம் அடைந்தாலும், பொருளாதார வசதியின்மையால் அந்தக் குழந்தைகளின் வளர்ப்பும் வாழ்வும் பெரும் போராட்டமாகவே உள்ளது. அநேக குடும்பங்களில் பெண்களே இதனால் பெரும் மன அழுத்தத்துக்கு ஆளாகின்றனர்.

இப்போது அவள் வரிசையில் முன்னால் வந்திருந்தாள். அவளின் கைகளில் ஏதோ ஒன்று குறைவதை நான் திடீரென உணர்ந்தேன். ஓ..தஸ்னீம். தஸ்னீமை வீட்டில் விட்டுவர நியாயமில்லை. எனது மனம் சில நொடிகளில் ஊகித்தது. மரணம் மிகமிக இனிதானது என்று வைத்திய தர்மம் மீறி இரக்கமே இல்லாமல் நினைத்த கணம் அது. ஒரு தாயாக அவளால் அப்படி நினைக்க முடியுமா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் ஒரு வைத்தியராக அதை நான் மனதார வேண்டினேன். நான் கடுகிடுப்பானவள் மட்டுமல்ல. கல் நெஞ்சுக்காரியும்தான்; சந்தேகமே இல்லை.

என் அருகில் வந்த அவள் தனக்கு மருந்து எடுப்பதற்காக வரவில்லை. அமைதியாக கதிரையில் உட்கார்ந்தாள். வழமைபோல தஸ்னீம் என்று பெயர் எழுதப்பட்ட வெளி நோயாளர் சிட்டையை என் முன்னே மேசையில்

வைத்தாள். சோர்ந்த கண்களில் கண்ணீர் கோர்த்திருக்க,

“தஸ்னீம்கு அல்லாஹ் மனமிரங்கிட்டான்மா. சொர்க்கத்துக்கு சேர்த்துகிட்டான். இன்னைக்கு ஒரு கிழமையாச்சு. சளி அடைச்ச ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டுவாற டைமில் மெளத் ஆயிட்டா. எனக்கு சரீ கவலைதாம்மா. ஆனா தஸ்னீம் இனிமேலுக்கு கஷ்டப்பட மாட்டா” என குரல் உடைந்தாள்.

“என்னமேயும் ஏன் தஸ்னீம்மையும் சரீ இரக்கத் தோட பாத்துகிட்டீங்க. எவளோ ஜனங்க நின்னாலும் மனசுக்கு ஆறுதலா நாலு வார்த்த பேசினீங்க. நா மனசுடைஞ்ச சமயத்தில பாசமா இருந்தீங்க. ஒங்களுக்கு அல்லாஹ்ட காவல். ஒங்களுக்கு விசயம் சொல்லிட்டு போலாமின்னு வந்தன்” என்றவள் ஒரு வேண்டுகூலுடன் என் கண்களை நிமிர்ந்து நோக்கினாள்.

“உங்க கைய ஒரு தடவ மோந்துகிடவா” என அனுமதி கேட்டவள் என் கன்னத்தை தன் காய்ந்து மெலிந்த கைகளால் ஆதாரத்துடன் வருடினாள். குனிந்து என்னிரு கைகளையும் பற்றி மென்மையாக முத்தமிட்டாள். அவளது கண்ணீரின் துளிகள் வெம்மையாய் படர்ந்தன. அந்த தாயின் முத்தம் என் கைகளில் அல்ல நெஞ்சினில் என்றும் ஈரம் காயாத முத்தம்.

இரச சாகித்திய விருதுகள் - 2022

சாகித்திய விருதுவெற்ற நூல்கள்

- சுயநாவல் இலக்கியம்: ஜதூரசாலை - சிவலிங்கம் ஆருரன்
- சுய சிறுகதை இலக்கியம்: பணச்சபங்கு - ஆசி. கந்தராஜா
- சுய கவிதை இலக்கியம் : நான் உமர் கய்யாமன் வாசகன் - ஏ.நஸ்புள்ளாஹ்
- சுயநானாவிதம் இலக்கியம்: சட்டநாதன் கட்டுரைகள் - கனகரத்தினம் சட்டநாதன்
- சுயநாடக இலக்கியம்: காட்டு நூலா - நாராயணி யோகேந்திரநாதன்
- சுய புலமைத்துவ மற்றும் ஆய்வுசார் படைப்பு: தமயீ வளர்த்த தீவகச் சான்றோர்கள் - கலாநிதி செ. திருநாவுக்கரசு
- சுய சிறுவர் இலக்கியம்: அம்மாவுக்குப் பிடித்த கன் - பேரம்பலம் கனகரத்தினம் (ஷெல்லிதாசன்)
- சுய பாடலாக்கம் : அகளங்கள் இசை நடனப் பாடல்கள் - நாகலிங்கம் தர்மராஜா (அகளங்கள்)
- மொழிபெயர்ப்பு நாவல் இலக்கியம்: தேத்தண்ணீர் (மூலம்: சிங்கள நாவல்) - இரா. சடகோபன்
- மொழிபெயர்ப்பு சிறுகதை இலக்கியம்: அந்தம் காலத்தன் இறுதநேசம் - எம். ரிஷான் ஷெரிப்
- மொழிபெயர்ப்பு ஆய்வு இலக்கியம்: இளம் பிறையும் எடைத் தராசும் - இலங்கை- அரேபிய தொடர்புகள் பற்றிய ஆய்வு- ஹாஸிம் பாத்திமா பிரதெளஸியா.

தமிழ் இனக்குழுமமும் கலைகளும், திறனாய்வும்

பின்காலனியச் சூழலில் இடம்பெற்றுவரும் சிந்தனை நீட்சியில் 'இனக்குழுமக் கற்கை', 'இனக்குழும ஆய்வு', 'இனக்குழுமத் திறனாய்வு' முதலிய பேறுகள் தோற்றம் பெற்றுள்ளன. 'இனக்குழுமம்' (ETHNICITY) என்ற எண்ணக்கரு சமூக மானிடவியலில் நீண்ட ஆய்வுப் பொருளாகின்றது. (OXFORD DICTIONARY OF SOCIOLOGY, 2009 p 226)

மொழி, மரபரிமைச் செல்வங்கள், மரபுவழி வாழ்விடம், சூழலோடு உறவாடும் முறைமை, உறவுகளை வலுப்படுத்தும் பண்பாட்டுக் கோலங்கள், பொது இலக்கில் ஒன்றிணைதல், அடையாளங்களைப் புலப்படுத்தும் கலை இலக்கியங்கள், பொதுவான விழாக்கள் முதலியவை இனக்குழும இயல்புகளை வெளிப்படுத்துபவை.

மொழி என்பது தொடர்பாடல் என்ற நிலையையும் கடந்து இனக்குழும இயல் போடு ஊறிநிற்கும் இயல்பு கொண்டது. பண்பாட்டின் நுண்தடயங்களாலும் அழுத்தம் சுரக்கும் பொதுவான பிரச்சினைகளாலும், கலைப்படைப்புக்களில் இனக்குழும நிலை நிறுத்தல் வெளிப்பட்டுக்கொண்டே இருக்கும்.

இனக்குழுமங்கள் ஒடுக்கு முறைச் சமைகளை எதிர்கொள்ளும் பொழுது, அடையாள நிலை நிறுத்தல் கலைகளில் மேலும் வலிமையாகத் தொழிற்பாடுகொள்ளும். அடையாளங்களை நேரடியாக விளித்துப் பேசும் கலைப்படைப்புக்கள் அந்நிலையில் மேலெழுச்சி கொண்டமை வரலாறுப் பதிவுகளாகவுள்ளன.

இனக்குழும இலக்கியத் திறனாய்வு தொடர்பான வலிமைகொண்ட ஒரு நிகழ்ச்சியாக 'இனக்குழுமக்கற்கை' (ETHNIC STUDIES) என்பது கல்லூரிகளிலும் பல்கலைக்கழகங்களிலும் வளர்ச்சியடையத் தொடங்கியுள்ளது.

இனங்களின் இயல்பைப் புரிந்து கொள்ளல் பன்மைத்துவத்துக்கு மதிப்பளித்தல், இனங்கள்

மீது செலுத்தப்படும் மேலாதிக்கத்தைத் தகர்ப்பதற்குரிய அறிகைக் கட்டமைப்பை வளர்த்தல், முதலியவை அந்தக் கற்கை நெறியால் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

அதன் வளர்ச்சியும் செல்வாக்கும் கலைத் திறனாய்வை மேலும் வளம் படுத்துகின்றன. ஆடல், இசை, சிற்பம், ஓவியம் முதலாம் கலைவடிவங்கள் இனக்குழும அடையாளத்தை நேரடியாக வெளிப்படுத்திக் காட்டுபவை.

'இனக்குழும ஆடல்' பற்றிய கற்கை என்ற தனித்துவமான புலமை வடிவம் வளர்ச்சி கொள்ளத் தொடங்கியுள்ளது. ஆடல் அசைவுகள் குறியீடுகள் வெளிப்படுத்தும் உள்ளடக்கம் ஆடை அணிகலன்கள், ஆடல் இசை, ஆடலுக்குரிய தனித்துவமான இசைக்கருவிகள், அந்த ஆடலின் தனித்துவமாகும். பண்பாட்டை வெளிப்படுத்துவதுடன் ஆடல் நின்றுவிடாது, உள்ளடங்கி நிற்கும் அதிகார நிலைவரங்களையும் வெளிப்படுத்திக் காட்டுதலாகும்.

மேலாதிக்கத்தை ஆடை அணிகலன்கள் ஒப்பனைகளால் கட்டுதல் மட்டுமன்றி, அதிகார உள்பாங்கை ஆடற் கோலங்களால் வெளிப்படுத்தலும் திறனாய்வாளர் கவன ஈர்ப்பைப் பெற்றுள்ளன. அதிகாரக் கண்ணோட்டத்தில் தமிழர் நாட்டார் ஆடல்களையும் செவ்வியல் ஆடலையும் நோக்குகையில் அதிகார விபரணத்தைத் தெளிவாகக் கண்டு கொள்ளலாம்.

'அதிகாரநடை', 'அடங்கல் நடை' என்ற இருநிலை, நாட்டார் ஆடலிலே காணப்படுகிறது.

'ஆடல் உணர்வு', 'சமூக உணர்வு'

ஆகியவை ஆடலில் ஒருங்கிணைக்கப் பட்டிருக்கும். இனக்குழும சடங்கு ஆடல் 'சமூக நூலியம்" (SOCIAL TEXT) ஆகவும் அதிகாரத்துக்கு எதிரான வினாக்குறிப்பாகவும் அமைந்திருக்கும்.

இந்திய ஆடல்களில் அதிகாரத்தை மனித நிலையில் இருந்து இறைநிலைக்குத் திரும்புதல் இடம்பெறுகின்றது. அது ஒரு வகையில் மனிதநிலை அதிகார வெறுப்பைக் காட்டுவதாக அமைகின்றது.

அடையாளத்தைப் புலப்பாடு கொள்ளச் செய்தல் இனக்குழு இசையின் தனித்துவம். இனக்குழுமத்தினரின் வாழ்க்கை முறை, வாழ்விடக் கோலங்கள், பண்பாட்டுப் பின்னல்கள், சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகள் மட்டுமன்றி மனவெழுச்சிகளோடு இணைந்த இசைச் சேர்மானங்களையும் அந்த இசை வெளிப்படுத்தும். சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளை இசையால் மட்டுமன்றி இசைக்கருவிகளாலும் வெளிப்படுத்துதல் பிறிதொரு செய்தி.

எடுத்துக்காட்டாக, மேட்டுமை நிலைமையில் மேளமும் (தவிலும்) விளிம்புநிலையினர் நிலையில் தப்பட்டையும் பறையும் இடம்பெறுதல் வழக்கிலுண்டு. சடங்கு இசையிலும் அந்த வேறுபாட்டைக் காணலாம்.

பறைதல் (பேசுதல்) என்ற செயற்பாட்டோடு பறை என்ற இசைக்கருவி தொடர்பு பட்டுள்ளது. அதிகாரப்பேச்சு உரத்த ஒலிப்பாலும், பணிவுப் பேச்சு மெல்லொலிப்பாலும் வெளிப்படுத்தப்படும். முழவு வழியாக ஆண் பெண் உரையாடலை வெளிப்படுத்துதல் ஆபிரிக்கப் பழங்குடியினரது இசையில் காணப்படுகின்றது.

ஆண்பெண் இசைவழியான பேச்சு தமிழர் வாய் மொழிப்பாடல்களிலும் நாட்டாரிசையிலும் காணப்படுகின்றது

திறனாய்வு நிலையில் இனக்குழும இசையை நோக்குகையில் அது 'அண்மை நிலை இசையாகக் காணப்படும். அது மக்களிடமிருந்து தூரப்படாதிருக்கும் இயல்பு கொண்டதாகவும், கேட்டவுடனேயே உணர்ச்சித்தூண்டலை அருட்டி விடக்கூடியதாகவு மிருக்கும். அதேவேளை வளர்ச்சியடைந்த பெருநிலை இசைகள், 'தூர நிற்கும் இசை'களாகக் கொள்ளப்படும். அவை தாமதித்த உணர்ச்சித் தூண்டலை ஏற்படுத்துவதாகவும், அதன் கட்டுமானம் பொது மக்களிடமிருந்து விலகி அன்னியப்பட்டு நிற்பதாகவுமுள்ளது.

'இனக்குழும இசை' 'இனக்குழும ஆடல்' என்ற கருத்துவடிவங்கள் இன்று மிகவும் விரிவுற்ற நிலையிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இனக்குழும இசையையும் ஆடலையும் அடியொற்றி வரன்முறைப்பட்டு மேலெழுந்த செவ்வியல் இசை மற்றும் ஆடல்வடிவங்களையும் இனக்குழும அடையாளத்துடன் குறிப்பிடும் நிலை வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. இந்தியச் சூழலில் இனக்குழுமங்கள் தமது அடையாள வரம்புக்குள் அவற்றையும் உள்ளடக்குகின்றன.

இனங்களுக்குரிய தனித்துவமான சிற்ப அடையாளங்களையும் திறனாய் வாளர் விபரணப்படுத்தி நோக்குகின்றனர். வாழ்க்கையின் நியமங்களைக் கட்டிக்காப்பதற்கும் அதன்வழியாக அழகுணர்வையும் தமக்குரிய அடையாளங்களை நிறைவு செய்தலையும் சிற்பங்கள் வழங்குகின்றன.

ஆபிரிக்க இனக்குழும ஓவியங்களும் சிற்பங்களும் ஓவியர் பிக்காசோமீது செல்வாக்கை ஏற்படுத்தியமை அவற்றின் கலை வலிமையை வெளிப்படுத்துகின்றன.

இனக்குழும சிற்பங்கள் அவர்களுக்குரிய தொன்மப் பாத்திர வகைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை குருரமான உணர்வுகள் கொண்ட பாத்திரங்கள், இங்கிதமான உணர்வுகள் கொண்ட பாத்திரங்கள் என்ற முரண்பாட்டுடன் தொன்மக் கதைகள் கட்டமைப்புச் செய்யப்பட்டிருக்கும். அருவமான அந்தப்பாத்திரங்களுக்கு உருவ வடிவையும் உணர்வூட்டலையும் கொடுப்பதாக இனக்குழுமச் சிற்பங்கள் வடிவமைக்கப் பட்டுள்ளன.

தொன்மப் பாத்திரங்களே கோபுரச் சிற்பங்களாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரே முகத்தில் பல்வேறு உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துதல் அந்தச் சிற்பங்களுக்குரிய கலைத் தனித்துவமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது.

கருங்கல்லால் மட்டுமன்றி மர ஊடகத்தைப் பயன்படுத்தி சிற்பங்களை வடிவமைத்தல் இடம்பெற்று வந்துள்ளது. தமிழர் இனக்குழும சிற்பத்தில் கோயில் வாகனங்கள் தனித்துவமானவை. தொன்மப் பதிவுகள் கோயில் வாகனங்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளன. காரம் பசுவும் குரனும் கைலாச வாகனமும் தொன்மங்களை அடியொற்றிய சிற்பங்களாகின்றன. அவை அசையாத (STILL) நிலையில் அமைந்திருந்தாலும் அவற்றின் அமைப்பு அசைவை உருவாக்கும்

சிற்ப நுட்பங்களையும் உட்பொதிந்துள்மை குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழர் இனக் குழும அடையாளத்தை வெளிப்படுத்துவதில் அண்மைக் காலத்து ஓவியங்களையும் சிற்பங்களையும் உள்ளடக்க வேண்டும். ஓர் இனக் குழுமம் அடையாள நெருக்கடியை எதிர்கொள்ளும்பொழுது கலையாக்கங்கள் எவ்வாறான முனைப்புடன் மேலெழும் என்பதை அவை புடமிட்டுக்காட்டுகின்றன.

அவ்வகையில் பேராசிரியர் கொன்சன்டைன் வரைந்த 'பதுங்குகுழி' என்ற ஓவியம் தனித்து வமானதும் உலகின் கவன ஈர்ப்பைப் பெறுவதாகவும் அமைந்துள்ளது. (அந்த ஓவியம் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க நூலகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது)

உள்ளாட்டுப் போர் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்த காலத்தில் ஓவியம் சிற்பம் தொடர்பான அமைப்புநிலையான வளர்ச்சி ஏற்பட்டமையைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியுள்ளது.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக இராமநாதன் நுண்கலைக் கழகத்தில் ஓவியம் சிற்பத்துறைகளின் பட்டப்படிப்பு உருவாக்கப்பட்டது அதன் தலைவராக இருந்த வேளை அவர்களுக்குரிய பாடத்திட்டத்தில் இனக்குழும ஓவியம் சிற்பம் முதலாம் உள்ளடக்கம் இணைக்கப்பட்டது. தமிழர்களது இனக்குழும அடையாளத்தை வெளிப்படுத்தும் கனங்காத்திரமான ஓவிய சிற்பப் படைப்பு நிறுவல்களை அவர்கள் தந்தவண்ணமுள்ளனர்.

எழுத்துவழியான படைப்புக்களும், தனித்துவமான பனுவல்களும் இனக்குழும அடையாளத்தை வெளிப்படுத்தும்வேளை ஒப்பியல் நோக்கில் அவற்றை ஆராய்தலும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

இனக்குழும அடையாளம் பற்றிப் பேசுதல் தேசிய நோக்கு உலக நோக்கு ஆகிய வற்றிற்கு இடையூறாகமாட்டாது. 'மானிடம்' என்ற ஒன்றிணைக்கும் பாலம் எல்லா இனக்குழுமங்களிலும் உட்பொதிந்துள்ளது. அதனை முகிழ்ப்புச் செய்தல் கலை இலக்கிய அறிதிரளாகின்றது.

ஞானம்

சாகித்தியரஞ்சனா

விருதுகளால் சிலர் பெருமையடைவர்
விருதுகள் சிலரால் பெருமையடையும்
அன்பனே!

உன்னால்தான் விருது
பெருமைகொண்டது.

தரமறிந்து தருவது தருமம்.
உன்னைத் தேர்ந்ததால்
தர்மம் தப்பியது.

நீ
தமிழுக்காய் உழைக்கும்
தொண்டன்.

படைப்பதால் மட்டுமல்ல
தமிழைப்
படைப்பவர்களைப்
படைப்பதனாலுந்தான்.

பாகுபாடற்றுப்
போற்றப்படுவோரைப்
போற்றுவது!

நீ பற்றும் தர்மம்.

அதனால்தான்
உன்னளவிலும்
தர்மம் நிலைத்தது.

இது பாராட்டல்
சக்தியத்தின் சான்று.
நெஞ்சகத்தின் ஊற்று.

வாழிநீ!
என்றென்றும்
என்றனது வாழ்த்து!

நண்பன் ஜின்னாவர்

மெஜிக்ஸ் ரிவ்லிச
சிணுகதை

வெருளி

மூலம்: சத்திய ஜ்த்ரே

பனாகொட நகரத்தை அடையும்போது மிருங்கோ பாபுவின் சந்தேகம் உறுதியாயிற்று. அவரது மோட்டார்காரின் எரிபொருள் தீர்ந்துவிட்டது. எரிபொருளின் அளவைக்காட்டும் கருவி சரியான முறையில் இயங்கவில்லை என்பதை சாரதி சுதிரிடம் பலமுறை கூறியிருந்தும் அவன் அதனைத் திருத்துவதற்கு எவ்வித அக்கறையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. கருவி காட்டுவதற்கும் குறைவாகவே பெற்றோல் இருந்திருக்கக் கூடும்.

“இப்பொழுது என்ன செய்வது?” எரிச்சலுடன் மிருங்கோ பாபு.

“பனாகொட நகரத்துக்கு நான் நடந்து போய் பெற்றோல் வாங்கிக் கொண்டு வாறன்” சாரதி சுதிர்.

“இங்கிருந்து பனாகொட நகரத்துக்கு எவ்வளவு தூரம் இருக்கும்?”

“சுமார் மூன்று மைல் இருக்கும்”

“உனக்குத் தொழிலில் கொஞ்சங்கூட அக்கறை இல்லை. பயணங்களின்போது நடுவழியில் தத்தளிக்க நேரும் என நீ யோசித்ததில்லையா?”

கருணை உள்ளங் கொண்டவர்தான் மிருங்கோ பாபு. தன்னுடைய சாரதியிடமோ வேலைக்காரர்களிடமோ கடுமையாக நடந்து கொள்ளும் பழக்கமில்லாதவர். நடுவழியில் இக்கட்டான நிலைக்கு ஆளாகிவிட்டதனால் மனதில் கலவரம். பிரயாணத்தின் இடைநடுவில் தன்னந் தனியாக வாகனத்திற்குள் அடைபட்டுக் கிடக்கும்படியான மனதின் எரிச்சல.

“நல்லது, நீ பெற்றோல் வாங்கிக் கொண்டு வா நமக்கு எட்டுமணியளவில் கல்கத்தா போய்ச்சேர முடியுமா? இப்பொழுதே மணி மூன்றரை.”

“அடேயப்பா, சரியாக எட்டு மணிக்குப் போய்ச் சேர்ந்திடலாம்”

“இந்தா காசு, இது போன்ற தவறை இனியும் செய்ய வேண்டாம். நீண்ட பயணங்களின்போது வண்டியில் குறைபாடுகள் எதுவும் இல்லாமலிருக்கப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். நான் சொல்லுறது புரியுதா?”

சுதிர் உடனே புறப்படுகிறான்.

மிருங்கோ சேகர் மகோபாத்தியாய பிரபலமான எழுத்தாளர். தூர்க்காபுர நகரின் ரசிகர் மன்றமொன்று ஏற்பாடு செய்திருந்த இலக்கிய விழாவில் கலந்துகொள்வதற்கு புகையிரதத்தில் போக ஆசனமொன்றை முன்பதிவு செய்து கொள்ள முடியாததனாலேயே தனது மோட்டார் வண்டியில் செல்வதென முடிவு செய்திருந்தார்.

விழாவில் கலந்து கொண்டு திரும்பிவரும் பயணமிது. பிரயாணங்களின்போது அர்த்த மில்லாத சகுனங்கள் சுபநேரங்கள் பார்த்து காலத்தை வீணடிக்கும் பழக்கமில்லாதவர்தான். இருந்தாலும் இன்று நேரம்காலம் சரியில்லாமலிருக்குமோ என்ற எண்ணம் எழாமலில்லை. அவரது இலக்கினத்தின்படி இன்று தூரப் பயணத்துக்கு பொருத்தமில்லாத நாளாக இருக்குமோ!

வாகனத்திலிருந்தவாறு கைகளை உதறி சோம்பல் முறித்துக் கொண்டவர் சாவதானமாக சுற்றுப்புறச் சூழலை நோட்டமிடுகின்றார்.

ஜனவரி மாத இறுதிவாரத்தின் நாட்களில் ஒன்று. அறுவடை முடிந்திருந்த விஸ்தாரமான வயல் நீண்ட தொலைவுக்குப் பரந்து கிடக்கின்றது. வெகு தொலைவில் புளிய மர மொன்றின் அருகில் ஒரு குடிசை தென்படுகின்றது. வேறு வீடுகள் ஏதும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதற்கப்பால் இருளடர்ந்தது போல பனைமரங்கள் சில வரிசையாக. மிருங்கோ பாபுவின் மனதைக் கவர்ந்ததாக கிழக்குப் புறமே இருக்கின்றது.

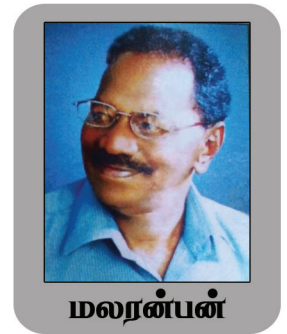
சங்களா

மொழியல்:

சால்ய குணவர்தன

தம்முாக்கம்:

மலரான்பன்

மேற்குப் பக்கம் விசேஷமாக ஒன்றுமில்லை. சாலையிலிருந்து நாற்பதடி தூரத்துக்கு அப்பாலிருந்த குளத்தில் நீர் அதிகமாக இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. செடிகள் நிறைந்த புதர்களைத் தவிர நீண்ட தூரத்தில் சில மரங்கள். அதற்கிடையில் இரண்டு குடிசைகள். அவற்றில் மனிதர்கள் வசிப்பதற்கான அடையாளம் எதுவும் தெரியவில்லை.

வயலின் நடுவில் வெருளியொன்று (சோலைக் கொல்லை பொம்மை) நடப் பட்டிருப்பது தெரிகின்றது. வானம் மப்பும் மந்தாரமுமாக இருந்தாலும் மிருங்கோ பாபு அமர்ந்திருந்த இடத்தில் உடம்புக்கு இதமான சூரிய ஒளி. தனது பிரயாண 'பேக்' கிலிருந்து துப்பறியும் நாவலொன்றை எடுத்து வாசிக்கத் தொடங்கினார்.

சில விநாடிகளின் பின்னர் லொறியொன்று அவரைக் கடந்து கல்கத்தா நோக்கி செல்ல மற்றொரு கார் எதிர் திசையில் பயணிக்கிறது. வீடுகளோ மனித சஞ்சாரமோ எதுவுமற்ற தன்னத் தனியாக இருக்கின்ற அவரிடம் ஒரு சாரதியாவது வாகனத்தை நிறுத்தி ஏதாவது உதவி தேவையா எனக் கேட்கவில்லை.

வங்காளிகள் சுயநல வாதிகள். எந்த வொரு தருணத்திலும் மற்றவர்களுக்கு இடர் நேரும்போது உதவி செய்பவர்களாக இல்லை. வளர்ச்சிக்குக் கைகொடுப்பவர்களாகவும் இல்லை என எண்ணிக் கொள்கிறார்.

தங்களுக்கும் இது போன்றதொரு சந்தர்ப்பம் வரக்கூடும். என அவர்கள் நினைப்ப தில்லை. நானும் ஒரு வங்காளிதான். புகழ்பெற்ற எழுத்தாளனாக இருப்பதால் பரம்பரை பரம்பரையாகத் தொடரும் அது போன்ற குணாம்சங்கள் என்னிடம் இல்லாமல் போய்விட்டதோ!

வட திசையில் மிதந்து வந்த கருமேகங்கள் சூரியனை மறைத்துக்கொள்ள குளிர்காற்று

வீசுகின்றது. மிருங்கோ பாபு தனது பிரயாணப் பையிலிருந்து மேலங்கியை அணிந்து கொள்கிறார். மாலை ஐந்து மணிக்கு சூரியன் மறைந்துவிடும். குளிர் அதிகரிக்கின்றது. சாரதி சுதிர் தனது எஜமானனை இப்படி யொரு அசௌகரியமான நிலைக்கு ஆளாக்கி விட்டானே! வாசித்துக் கொண்டிருந்த புத்த கத்தில் மனம் லயிக்கவில்லை. மனம் வேறொரு கதைக்கான கருவைப்பற்றிச் சிந்தித்திருக்கக் கூடும். 'பாரத' சஞ்சிகை கதையொன்று அனுப்பும்படி கேட்டிருந்தாலும் அது பற்றி இன்னம் ஒன்றும் செய்யவில்லை. தூர்க்கா பூரிலிருந்து திரும்பிவரும் வழியில் கதைக்கான கருவொன்று உதயமானது. குறிப்பேட்டில் பதிவு செய்துகொண்டார். மோட்டார் வண்டியினுள் இருப்பது அசௌகரியமாகத் தோன்ற குறிப்பேட்டை வைத்துவிட்டு காரிலிருந்து இறங்கி சிகரட் ஒன்றை பற்ற வைத்துக் கொண்டு சில எட்டுகள் நடந்து நடுறோட்டில் அமர்ந்து கொள்கிறார். ஆள் அரவமற்ற கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் பரந்துகிடக்கும் அந்த வெட்ட வெளியில் தன்னத் தனிமையில் இருக்கும் ஒரேயொரு மனிதன் தான்மட்டும் தானோ!

இல்லை.. இல்லை.. இன்னுமொருவர் இருப்பது தெரிகின்றது. அது தூரத்தில் தெரியும் அந்த வெருளிதான்.

யாரோ ஒருவரின் காணி வெறும் பொட்டலாக கோடையில் மாற்றுப் பயிர் செய்திருக்கக் கூடும். வெருளி காணியின் நடுவில் ஊன்றப்பட்டிருக்கிறது. தரையில் ஊன்றப்பட்ட பகுதி மூங்கில் தடியில் முக்கால் உயரத்திற்கு சற்று மேலாக மற்றுமொரு மூங்கில்தடி குறுக்காக வைத்துக் கட்டப்பட்டிருக்கின்றது. குறுக்காக அமைந்த தடி வெருளியின் இரு கைகளாகத் தோற்றம் தர, தலையாக பெரிய கரும் நிறத்தில் மண்பானை யொன்று பொருத்தப்பட்டு 'சேர்ட்' ஒன்றும் அணிவிக்கப்பட்டுள்ளது. தூரத்துக்கு மிகவும் தெளிவாகத் தெரியும் வண்ணம் அமைந்துள்ள கருமை நிற மண்பானையில் சுண்ணாம்பினால் பெரிய கண்கள், மூக்கு வாய் என்பன மிகவும் நேர்த்தியாக வரையப்பட்டிருந்த அந்த உருவம் உயிருள்ள மனிதனைப்போல குருவிகளை விரட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. தானியங்களை நாசம் செய்ய வரும் பறவைகளை விரட்டிவிடும் விதம் ஆச்சரியமானது. குருவிகள் உண்மையிலேயே முட்டாள்களா? நாய்களை

ஏன் ஏமாற்ற முடியவில்லை. நாய்களுக்கு வெறும் பொம்மைகளையும் உயிருள்ள மனதர்களையும் பிரித்து உணரும் மோப்ப சக்தி இருக்கின்றது. குருவிகளுக்கு அது போன்ற மோப்ப சக்தி இல்லைப்போலும்.

கருமேகங்கள் கலைந்தவுடன் சூரிய ஒளியில் வெருளி தெளிவாகத் பளிச்சிடுகிறது. வெருளிக்கு அணிவிக்கப்பட்டிருந்த சிகப்புக் கறுப்புமான - சில இடங்கள் கிழிந்திருந்த அந்த சேர்ட் இவருக்கு யாரையோ ஞாபகப் படுத்துகின்றது. முன் பொருகாலத்தில் அதேபோன்றதொரு 'சேர்ட்டை' அணிந்திருந்தவன் தன்மனதில் நிழலாடும் அந்த மனிதன் என ஞாபகம் வந்தாலும் அவன் இன்னார்தான் என்று தெளிவில்லை. அப்படியானால் அவன்யார். எவ்வளவோ முயற்சித்தும் அந்த ஆள் யாரேன்று நிச்சயிக்க முடியவில்லை.

மிருங்கோ பாபு கைக்கடிகாரத்தைப் பார்க்கிறார். மணி நாலரை. காரில் அமர்ந்து .பிளாஸ்க்கைத் திறந்து அதன் முடியில் தேநீரை நிரப்பிக் குடிக்க உடம்புக்கு புத்துணர்ச்சி ஏற்படுகின்றது.

கரும் மேகங்கள் கலைய, மேற்குத் திசையில் அடர்ந்து நின்ற மரக்கிளைகளின் இடைவெளிக்கூடே சூரியனின் கீற்றொளி வெளியே தலைகாட்டுகின்றது. இன்னும் ஐந்து நிமிடங்களில் சூரியன் அஸ்தமனமாகிவிடும். செந்நிற ஒளியில் வெருளி பிரகாசமாகத் தெரிகிறது.

அட்பாஸிடர் காரொன்று கடந்து செல்கின்றது. சாரதி சுதீர் வருவதற்கு இன்னும் ஒரு மணித்தியாலமாவது ஆகலாம். மேகங்கள் விலகிச் செல்ல, மேல் வானில் கடும் செந்நிறம் தோன்றி பொன்வண்ண சூரியன் மறைந்து விடுகிறது. எங்கும் கும்மிருட்டு. இந்த அந்த காரத்தில் தன்னத்தையினாக எப்படி இருப்பது!

வெருளி இனம் புரியாத எண்ண அலைகளை எழுப்புகின்றது. அது ஏதோ ஒன்றின் சாயலா! யாரின் சாயல் அது மனதின் அடியாழத்தில் புதைந்து அவிழ்க்க முடியாத முடிச்சாய் அந்த மனித உருவம் தெரிந்தும் தெரியாததாய்...! வெறித்துப் பார்த்தவண்ணம் மிருங்கோ பாபு அதிர்ச்சியடைந்தவராய் வெருளியின் தோற்றத்தில் மாற்றம் தோன்றுகிறதா! கைகள் இரண்டு கீழே சரிந்து விட்டதா!

சிறிது சிறிதாக ஜீவனுள்ள மனிதனின் தோற்றமாக மாறாமா? அப்படியானால் அது யாருடைய உருவம் அதனுருவுக்கு

இன்னொரு தடி குறுக்காகத் தெரிகிறதே அது வெறுமனே மூங்கில் தடியா? தடியோடு மண்தரையில் பதிந்திருப்பதுபோல தெரிவது மனிதனொருவனின் பாதங்களா! வெருளியின் தலையாகவிருந்த மண்பானை மனிதத் தலையாக மாறுகின்றதா!

மிருங்கோ பாபு அதிகம் புகைப்பவரல்ல. என்றாலும் மற்றொரு சிகரட்டை பற்றவைக்கும் தேவை ஏற்பட்டது.

வெருளிக்கு உயிர்வருமா? உண்மையில் அப்படி நடக்க முடியாது மீண்டும் மிருங்கோ பாபுவின் விழிகள் அந்த உருவத்தை உற்று நோக்குகின்றன. கொஞ்சங்கூட சந்தேக மில்லை, அந்த உருவம் முன்னோக்கி மெல்ல மெல்ல கால்களை இழுத்து இழுத்து நடந்து வருகிறது. பாபுவின் அருகில் வந்த வெருளியின் கால்களுக்குப் பாதங்கள் இருக்கின்றன. மண்பானைக்குப் பதிலாக உண்மையான மனிதத் தலை. அணிந்திருந்த சேர்ட்டில் மாற்றமில்லை. அரைக்காற்சட்டை அழுக்கேறி நைந்து போயிருக்கின்றது.

“பாபு...!”

வெருளி உண்மையான மனிதக்குரலில் பேசுகிறது.

பயத்தில் மிரண்டுபோன மிருங்கோ பாபு அந்தக் குரலைப் பரிந்து கொள்கிறார். பலவருடங்களுக்கு முன்னர் அவரது வீட்டில் வேலை செய்த வேலைக்காரன் அபுராமின் குரல் அது. அவனது ஊர் இந்தப் பிரதேசத்தில் ஓரிடத்தில் இருக்கக்கூடும். தனது ஊர் மாந்தர் என்ற ஊருக்கு அருகில் என்று அவரது கேள்விக்கு சொல்லியிருந்தது ஞாபகத்துக்கு வருகிறது. பனாகொடக்கு அடுத்துள்ள புகையிரத நிலையம்தான் மாந்தர் சிற்றூர்.

பயப்பீதியில் மிருங்கோ பாபு சிறிது பின்புறம் சென்று காரினுள் அமர்ந்து கொள்கிறார்.

அவரை நோக்கி மெல்ல மெல்ல நடந்து வந்த அபுராம் ஒரு பத்து யார் தூரமளவில் நிற்குகொள்கின்றான்

“பாபு என்னை உங்களுக்கு அடையாளம் தெரிகின்றதா?”

“நீ அபிராம் தானே !”

ஆமாம் பாபு எத்தனையோ வருடங்களுக்குப் பின்னர் நீங்கள் என்னை அடையாளம் கண்டு கொண்டீர்கள்” உண்மையான மனிதனாகத் தோன்றியதால் மிருங்கோ பாபுவுக்குத் தெரியும் வந்தது.

“ஆமாம் நீ உடுத்தியிருக்கிற ‘சேர்ட்’ டினால் தான் அடையாளம் கண்டு கொண்டேன். அந்த சேர்ட் நான் வாங்கிக் கொடுத்தது தானே?”

“ஆமாம் பாபு நீங்கள் வாங்கிக் கொடுத்தது தான். நீங்கள் எனக்கு எவ்வளவோ உதவிகள் செய்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் எல்லாமே கடைசியில் கெட்டவிதத்தில் முடிந்துவிட்டது. நான் உண்மையிலேயே அப்பாவி, நிரபராதி. ஏன் என்னை சந்தேகப்பட்டீர்கள்?”

பல வருடங்களுக்கு முன்னர் நடந்த சம்பவம் ஒன்று பாபுவுக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. அபுராம் இருபது வருடங்களாக அவரது வீட்டில் வேலைக்காரனாக இருந்தவன். குடும்பத்தில் அனைவராலும் விரும்பப் படுபவனாகவும் நம்பிக்கைக்குரியவனாகவும் இருந்தான்.

மிருங்கோ பாபுவுக்கு அவரது தந்தை திருமணப்பரிசாக கொடுத்திருந்த தங்கத்தி னாலான கடிகாரம் காணாமல் போனது. அபிராம் தான் திருடியிருப்பான் என்று எல்லோரும் அவன் மீது குற்றம் சுமத்தினார்கள். தான் அதனைத் தொடரவில்லை என்று சத்தியமும் செய்தான். அதனை ஒருவரும் ஏற்றுக் கொள்ள வில்லை.

மிருங்கோ பாபுவின் தந்தை அழைத்து வந்த மாந்திரிகர் மந்திர உச்சாடனம் செய்து சுழற்றிவிட்ட பிரம்புவட்டி அபுராமின் காலடியில் வீழ்ந்தது. சந்தேகம் உறுதியாகிவிட்டது. அவனை வீட்டைவிட்டுத் துரத்துவதென ஏகமனதாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

“பாபு நீங்கள் என்னை வீட்டைவிட்டுத் துரத்திய பின்னர் எனக்கு என்ன நடந்தது என்று தெரியுமா? அதற்குப்பின்னர் நான் எங்கேயும் வேலைக்குப் போகவில்லை. நான் நோயாளியாகிவிட்டேன். இரத்தம் தண்ணீராக மாறும் நோயினால் நான் அவதிப்பட்டேன். மருந்து வாங்கவோ வைத்திய சாலைக்குப் போகவோ என்னிடம் காச இருக்கவில்லை. சரியான சாப்பாடு இல்லை. எனது நோய் குணமாகவே இல்லை. இந்த ‘சேர்ட்’டை எனது மகன் வைத்துக் கொண்டான். சில நேரங்களில் இதை உடுத்துவான். கடைசியில் சேர்ட் கிழிந்து போனது. இது ஒரு வெருளிக்குத் தான் பொருத்தமானது. அதனாலேயே நான் வெருளியாகிவிட்டேன். என்றாவது ஒரு நாள் நான் உங்களைச் சந்திக்கக் கூடும் என்று நம்பியிருந்தேன். இறந்த மனிதனுக்கும் இதயமும் பக்தியும் இருக்கும். இறந்ததற்குப்

பின்னால் நான் அறிந்து கொண்ட ஒன்றை பாபுவிடம் சொல்ல எண்ணியிருந்தேன். இன்று இப்படி சந்திக்க நேர்ந்ததற்கு எனக்கு மிகவும் சந்தோஷம்.

“ஆமாம் நான் சொல்வதற்கு இருந்தது இதுதான். பாபு நீங்கள் வீட்டுக்குப் போனதும் உங்களின் அறையிலுள்ள அலுமாரியின் அடியில் தேடிப்பாருங்கள். அதனுள் உங்களது விலையுற்ற கடிகாரம் இருக்கும். தும்புத் தடியினால் அதனை இழுத்து எடுங்கள். முடிந்த மூன்று வருடங்களாக அது அந்த இடத்தில்தான் இருக்கிறது. உங்களுடைய புதிய வேலைக்காரன் எல்லா மூலைமுடுக்குகளையும் சரியாகக் கூட்டுவதில்லை. துப்பரவு செய்வது மில்லை. அதனால் அது அவனது கைக்குக் கிடைக்கவில்லை. அது கிடைத்தவுடன் அபுராம் திருடன் இல்லை என்பதைத் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.

அதோடு அபிராமின் உருவம் மேகத் திரையாகி விடுகிறது. சுற்றும் முற்றும் மையிருட்டு.

அபுராமின் குரல் காரினுள்ளிருந்து மீண்டும் ஒலிக்கிறது.

இப்பொழுதான் எனக்கு மனநிம்மதி மூன்று வருடங்களுக்குப் பின்னர் நான் நிரபராதி என்பதை நிரூபிக்க எனக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. மனதுக்குப் பெரும் நிம்மதி ஆம் நிம்மதி பாபு நான் போகிறேன் வணக்கம்.

மிருங்கோ பாபுவின் கண்ணெதிரே மேகத்திரை மறைகின்றது. எங்கும் நிசப்தம்.

‘சேர் பெற்றோல்’

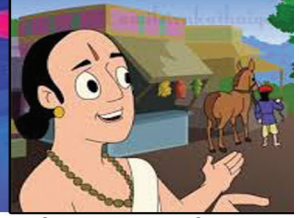
சாரதி சுதிரின் குரலைக்கேட்டு மிருங்கோ பாபு கண்விழிக்கிறார்.

புதியதொரு சிறுகதைக்கான கருவைப் பற்றி யோசித்துக் கொண்டிருந்த வேளையில் அப்படியே கார் சீட்டில் அவர் நித்திரை யாகியிருந்தார். கண்விழித்ததும் கண்களைத் துடைத்தவிட்டு தூரத்தில் தெரியும் வெருளியைப் பார்க்கிறார். வெருளி முன்னர் நட்புவைத்த அதே இடத்தில் எதுவித மாற்றமுமின்றி முன்னர் இருந்ததுபோலவே இருக்கிறது.

வீட்டையடைந்தவுடன் முதல் வேலையாக தனது அறைக்குச் சென்றவர் அலுமாரிக்கடியில் துழாவிப் பார்த்தபோது மூன்று வருடங்களுக்கு முன்னர் காணாமல் போன தங்கக் கடிகாரம் கிடைக்கின்றது.

விகடராமன் குதிரை

காளமேகப் புலவர் என்ற பெயர் தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் முக்கியமான ஒரு பெயர். “வசை பாடக் காளமேகம்” என்று புகழ் பெற்ற புலவர் அவர். நாயக்கர் காலப் புலவர்களில் இவருக்கு முக்கிய இடம் உண்டு. இவரின் காலம் கி.பி.15,16 காலப்பகுதியாக இருக்கலாம் என்பர் தமிழிலக்கிய வரலாற்று ஆய்வறிஞர்.

இவரின் பாடலொன்று இன்றைய இலங்கை அரசியல் நிலையைச் சொல்வதாக எனக்குப் பட்டதால் இங்கே தருகிறேன். உங்கள் கற்பனைக்கும் அரசியல் அறிவுக்கும் ஏற்ப நீங்கள் உங்கள் விருப்பப்படி பொருள் கண்டுகொள்ளலாம்.

ஒரு அந்தணருக்கு நல்லதொரு குதிரை வாங்கி அதில் ஏறிச் சவாரி செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு பேராசை இருந்தது.

வேதவிற்பன்னராக ஓயாது வேதத்தை ஒதிக் கொண்டிருப்பவரான அவருக்கு, தனது ஆசையை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்கான பொருளாதார வசதி இல்லை.

விகடராமன் என்பவன் தன் வீட்டில் ஒரு கருமத்தைச் செய்ய அவரை அழைத்தான். அவனோ ஒரு கருமி. சாப்பிட்ட எச்சில் கையினால் காகத்தைக் கலைக்கமாட்டான்.

அவன் அவருக்குத் தட்சணை கொடுக்க என்ன செய்யலாம் என்று யோசித்தான். தன்னிடமிருந்த ஒரு நடக்க முடியாமற் தள்ளாடும் வயது முதிர்ந்த நோய்வாய்ப்பட்ட குதிரையை அவருக்குத் தட்சணையாகக் கொடுத்துவிடத் தீர்மானித்தான். அதன்படி அவர் தலையில் அக் குதிரையைக் கட்டி யடித்துவிட்டுத் தப்பிக் கொண்டான்.

குதிரைச் சவாரி செய்யவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்ட அந்தணருக்கு பெரும் மகிழ்ச்சி. தனது அந்த வயோதிபக் காலத்தில் உழைத்துச்

சம்பாதித்து ஒரு குதிரை வாங்கித் தன் ஆசையைப் பூர்த்திசெய்ய முடியாதென்று நன்றாகத் தெரிந்திருந்ததால், இனியொரு சந்தர்ப்பம் வாய்க்காது என்று தீர்மானித்து அதனை ஏற்றுக் கொண்டார்.

குதிரையில் ஏறிச் சவாரி செய்ய முயன்றார். மெலிந்து, வயக்கெட்டுப்போய், எலும்பும் தோலுமாக, நடக்கமுடியாத நிலையில் தன் முன்னால் நின்ற குதிரையில் ஒருவாறு ஏறி அமர்ந்து கொண்டார்.

குதிரையைத் தட்டி ஓடச் செய்து பார்த்தார். அது அசையவில்லை. அந்த வழியில் சென்ற மூன்று வழிப்போக்கர்களை உதவிக்கு அழைத்தார். அவர்கள் குதிரைக்கு முன்னே நின்று கடிவாளத்தைப் பிடித்து இழுத்தார்கள். குதிரை அசையவே இல்லை. இருப்பினும் குதிரைச்சவாரி செய்யவேண்டுமென்ற ஆசை அவரை விடவில்லை.

அந்த வழியால் சென்ற இன்னும் இரண்டு பிரயாணிகளை அழைத்து, தனது குதிரைச் சவாரிக்கு உதவுப்படி வேண்டினார். அவர்களும் மனம் இரங்கி குதிரையின் பின்னே நின்று குதிரையைத் தள்ளினார்கள்.

குதிரை அசையத் தொடங்கியது. முன்னே நின்று இழுப்பவர்களும், பின்னே நின்று தள்ளுபவர்களும் தமது செயற்பாடுகளை நிறுத்த குதிரையும் நின்று விட்டது. ஒருவாறு அந்த ஐந்து வழிப்போக்கர்களையும் அப்படியே இழுக்கவும் தள்ளவும் வேண்டி அவர் உல்லாசமாகக் குதிரைச் சவாரி செய்தார்.

குதிரையின் வேகம் எவ்வளவு தெரியுமா. ஒரு காத தூரம் செல்ல அதாவது பத்து மைல் தூரம் பிரயாணஞ் செய்ய ஒரு மாதம் பிடித்ததாம். இச் சம்பவம் பற்றிய காளமேகப் புலவரின் பாடலைப் பார்ப்போம்.

முன்னே கழவாளம் மூன்றுபேர் தொட்டிமுக்கப் பின்னே இருந்திரண்டு பேர்தள்ள ---எந்நேரம் வேதம்போம் வாயான் விகடராமன்குதிரை மாதம்போம் காத வழி

இலங்கையின் பொருளாதார நிலை கீர்பட இன்னும் இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் தேவைப்படும் என்று இன்றைய ஜனாதிபதி

அகளங்கள்

கூறுகிறார். ஊழலற்ற நேர்மையான சமத்துவமான அரசாக தொடர்ந்து அரசு இயங்கினால் சாத்தியப்படலாம். என்று எண்ணத் தோன்றுகிறதல்லவா.

இதற்குமேல் நான் அரசியல் பற்றிச் சொல்ல விரும்பவில்லை. நாட்டு நிலையை நன்றாகத் தெரிந்த நீங்களே நினைத்துப் பாருங்கள்.

இப்பாடலின் படி குதிரையை முன்னால் நின்று இழுப்பவர்கள் பின்னால் நின்று தள்ளுபவர்கள் வழிப் போக்கர்கள் என்று

குறிப்பிட்டேன். இது என் கற்பனை. இந்த அரசை இழுப்பவர்கள் யார். தள்ளுபவர்கள் யார். அரசுக் குதிரையில் சவாரி செய்பவர் யார் முதலானவற்றை நீங்களே கற்பனை செய்துகொள்ளுங்கள்.

காளமேகப் புலவரின் பாடல் இன்றும் உயிர்ப்போடிருப்பதைப் பார்த்து மகிழுகிறேன். எங்கள் நாட்டின் நிலை கண்டு வருந்துகிறேன்.

குழந்தைகளின் வானம்

குறிஞ்சியூர் வில்லரசன்

குழந்தைகளின் வானத்தில் சந்தோச விண்மீன்கள் புதிதாய் முளைத்தன..

கேக்குகள் வரவழைக்கப்பட்டன பலூன்கள் ஊதப்பட்டன மின்மினித் துகள்களை முகங்களில் அப்பி மகிழ்ந்தனர் குழந்தைகள்

புதிய பாடலொன்றை உதடுகளில் உயிர்த்தபடி சிறுவர்களின் கால்கள் குதூகலிக்கத் தொடங்கின.

அன்றைய பகலில் பட்சணங்களாலும் பரிசுகளாலும் நிரம்பிவழிந்தன சிறார்களின் சட்டைப்பைகள்

மாலையில் வெறிச்சோடிப்போயிற்று அவர்களின் வானம் பலூன்கள் அனைத்தும் வெடித்து முடிந்தன கேக்குகள் அனைத்தும் தீர்ந்து போயின விடைபெற்றுக் கொண்டன மகிழ்ச்சிகள் அனைத்தும்...

குழந்தைகள்...?

நீர்த்துளிகளில் அவள்

சில்லாரா
அனைத்துக் கொள்கிறார்
அவள்

அவளுடைய தோலின்
பளபளப்பு அவள்
மஜ்ஜையின் அழகைத் தழுவுகிறது
அலை

அவளுடைய மலைகளின்
நடுவில், அவளுடைய
பள்ளத்தாக்குகளில் பாறை
நிரம்பி வழிகிறது
சில்லாரா

அவள் நசுக்கப்படுகிறாள்
முத்தங்கள்
ஆறுகள் ஓடுகின்றன
பாயும் மகா நூராவால்
அவள் உடல் சூடு தணிந்தது
அவள் உடம்பில்
சிலிண்டரில் துளி ஆயிரம்
நினைவுகள்
அனைப்புகள் உள்ளன.

ஆங்கில மொழிமூலம் : **அசோக் வாஷ்பேயி**
(பிரபல இந்திய இந்திக் கவிஞர். விமர்சகர்)

தமிழில் கலாபூஷணம் **மாவனல்லை**
எம். எம் மன்ஸ்ரீ
பராக்கிரம கொடிதுவக்குவின் சிங்கள
மொழிபெயர்ப்பிலிருந்து

- அமுதவழி கண்டுள்ள நிலையில் உங்களுக்கு அரசு உயர் வீருதான சாஹித்தியர்தன் கிடைத்துள்ளது பற்றி நீங்கள் எவ்வாறு உணர்கின்றீர்கள்.

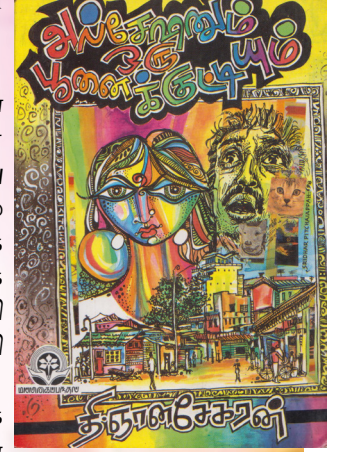
தி. ஞா: விருது கிடைத்தது மகிழ்ச்சி. விருதுகள் ஊக்கம் தருபவை. எமது பணிகளை மேலும் சிறப்பாகத் தொடருவதற்கு இந்த விருது உற்சாகம் தருகிறது.

- பல்துறை ஆளுமையாளரான உங்களுக்கு கிடைத்துள்ள ஒவ்வீருது உங்களுக்கான அங்கீகாரம் என நீனைக் கின்றீர்களா?

ஒரு படைப்பாளியைப் பொறுத்தவரை அவனது எழுத்துக்கள்தான் அவனுக்கு அங்கீகாரத்தை வழங்கும். நான் சிறுகதைகள் எழுதியிருக்கிறேன். நாவல்கள் எழுதியிருக்கிறேன். எனது அல்சேஷனும் பூனைக்குட்டியும் என்ற சிறுகதைத் தொகுதி 2000 ஆம் ஆண்டுமுதல் 22 வருடங்களுக்கு மேலாக சப்ரகமுவ பல்கலைக் கழகத்தில் கலைமாணி சிறப்பு பட்டப்படிப்புக்குப் பாடநூலாக விளங்குகிறது. இன்னும் பல வருடங்கள் இச்சிறுகதைத் தொகுதி பாடநூலாக விளங்கலாம். காலங்கடந்தும் இந்த சிறுகதைத் தொகுதி எனக்கு அங்கீகாரத்தை வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

எனது குருதிமலை நாவல் 1979இல் வீரகேசரிப் பிரசுரமாக வெளிவந்தது. அக்காலத்தில் என்னை குருதிமலை ஞானசேகரன் என அடைமொழிகொண்டு அழைத்தார்கள். அந்த நாவல் 1993 - 1994 காலப்பகுதியில் தமிழ்நாடு அமெரிக்கன் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியில் எம்.ஏ.பட்டப்படிப்புக்கு பாடநூலாக விளங்கியது. அந்நாவல் இதுவரை மூன்று தடவை மீள் பதிப்புச் செய்யப்பட்டது. சிங்களத்தில் மொழிமாற்றம் செய்யப்பட்டு என்னைச் சிங்கள வாசகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தியது.

பல்கலைக்கழகங்களில் பாடநூலாகும்போது அது பல்கலைக்கழகப் புலமையாளர்களின் கணிப்புக்கு உள்ளாகி விடுகிறது. அவை மீண்டும் மீண்டும் மாணவர்களால் ஆய்வுகளுக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றன. அதனால், தொடர்ச்சியான அங்கீகாரம் கிடைக்கிறது. இந்தகைய அங்கீகாரங்கள்தான் சாகித்தியர்த்நா விருதைப் பெற்றுத் தந்துள்ளது என எண்ணுகிறேன்.

மலையகத்தில் இருக்கும்போதுதான் எழுத்தாளன் என்ற அங்கீகாரம் முதலில் எனக்குக் கிடைத்தது!

– தி. ஞானசேகரன்

**உரையாடல் :
ஜீவா சதாசிவம்**

ஒரு நூலை கையிலெடுத்து வாசிக்கும்போது ஏற்படும் மனத்திருப்திக்கு மின்னிதழ்கள் வாசிப்பு ஒரு போதும் ஈடாகாது. அதனாலேதான் உலகெங்கும் நூல்நிலையங்கள் இருக்கின்றன. பாடசாலை மாணவர்கள் நூல்களைச் சமந்து செல்கிறார்கள். மின்னிதழ்களுக்குள் வாசிப்பு வாசனை முடங்குவது ஆரோக்கியமானது அல்ல. எமது இளந்தலைமுறையினருக்கு நூல்களை வாசிக்கும் கலாசாரத்தை ஊக்குவிக்கவேண்டும்.

● **நெருக்கடி நிறைந்த இக்காலகட்டத்தில் இலக்கியத்தின் போக்கு எவ்வாறிருக்கின்றது?**

இலக்கியத்தின் போக்கு மட்டுமல்ல, எல்லாத்துறைகளிலுமே ஒரு தேக்க நிலையைக் காணமுடிகிறது. எதிர்பாராதவாறு எங்கள் நாடு வறுமை நிலைக்குள் தள்ளப்பட்டிருக்கிறது. பொருட்களின் விலைகள் பல மடங்காகியுள்ளன. பொருட்களின் தட்டுப்பாடு நிலவுகிறது. எதிர்காலம்பற்றிய எந்தத் தீர்மானத்தையும் எடுக்கமுடியாத ஒரு சூனியப் பெருவெளி தெரிகிறது. எழுத்தாளர்களுக்கு இலக்கியம் பற்றிச் சிந்திப்பதற்கு பதிலாக தமது வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளைப் பற்றிய சிந்தனையே முன்னிற்கிறது. நான் சந்திக்கும் எழுத்தாளர்கள் பலரும் முன்னர் இலக்கியம் பற்றிப் பேசியவர்கள், இப்போது பொருட்களின் தட்டுப்பாடு பற்றியும் விலையேற்றம்பற்றியும் இலங்கை அரசியல் பற்றியுமே பேசுகிறார்கள். இந்த நிலைமை சீராவதற்கு சில ஆண்டுகள் ஆகலாம்.

● **கொரோனா முடக்கம், பொருளாதார நெருக்கடி நிலையையெல்லாம் உங்களது ஞானம் சஞ்சிகையை எவ்வாறு முன்னெடுத்துச் செல்கின்றீர்கள்?**

இலங்கையைப் பொறுத்தவரை இலக்கியச் சஞ்சிகை வெளியீடு என்பது பொருளாதார நட்பத்தை ஏற்படுத்தக் கூடிய ஒரு விடயம் என்பதை நன்கு அறிந்து கொண்டே ஞானம் சஞ்சிகையை ஆரம்பித்தோம். பொருளாதார நெருக்கடியால் சஞ்சிகை நின்று விடக்கூடாது என்று திட்டமிட்டு, எனது மருத்துவத் துறையால் உழைத்துப் பெற்ற ஒரு தொகைப் பணத்தை வங்கியில் வைப்பிலிட்டுள்ளேன். அதிலிருந்து

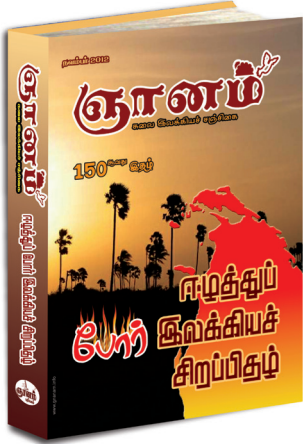
பெறப்படும் பணத்தில் சஞ்சிகை நடத்த ஏற்பாடு செய்துள்ளேன். ஆனாலும் தற்போது எனது மகன் நிர்வாக ஆசிரியர் பாலச்சந்திரன் சஞ்சிகை வெளியிடுவதற்குரிய பணத்தை மாதாமாதம் கொடுத்துவருகிறார். ஈழத்து இலக்கியத்துக்கு முடிந்தவரை எம்மாலான பங்களிப்பை செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணமே எமக்கு மேலோங்கி நிற்கிறது.

● **கடதாசியல் இருந்த வாசிப்பு வாசனை தற்போது மின்னிதழ்க்குள் முடங்கி விட்டுள்ள நிலைமையே ஆரோக்கியமானது? வாசிப்பு வாசனை என்கிறீர்கள்.**

அந்த வாசனை எப்படி மின்னிதழ்களிலிருந்து வெளிவரும்? அந்த வாசனையை கடதாசிகளிலே அச்ச நூல்களிலேதான் பெறமுடியும்! ஒரு நூலை கையிலெடுத்து வாசிக்கும்போது ஏற்படும் மனத்திருப்திக்கு மின்னிதழ்கள் வாசிப்பு ஒரு போதும் ஈடாகாது. அதனாலேதான் உலகெங்கும் நூல்நிலையங்கள் இருக்கின்றன. பாடசாலை மாணவர்கள் நூல்களைச் சமந்து செல்கிறார்கள். மின்னிதழ்களுக்குள் வாசிப்பு வாசனை முடங்குவது ஆரோக்கியமானது அல்ல. எமது இளந்தலைமுறையினருக்கு நூல்களை வாசிக்கும் கலாசாரத்தை ஊக்கு விக்கவேண்டும்.

● **புலம்பெயர் தேசங்களில் உங்களது சஞ்சிகைக்கான வரவேற்பு எத்தகையது? குறிப்பாக இந்தியாவில்?**

புலம்பெயர் தேசங்களில் ஞானம் சஞ்சிகைக்கான வரவேற்பு மிகவும் சிறப்பான நிலையில் உள்ளது. அவர்கள் பலர் ஞானம் சஞ்சிகையில் நிறையவே எழுதுகிறார்கள். ஒவ்வொரு இதழிலும் புலம்பெயர்

எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளையும் சேர்த்துக் கொள்கிறோம். ஞானம் சஞ்சிகை மூலம் டென்மார்க் ஜீவகுமாரன், கனடா அகில், அவுஸ்திரேலியா கே. எஸ். சுதாகர் போன்ற எழுத்தாளர்கள் பிரபல்யம் பெற்றிருக்கிறார்கள். இந்தியாவில் இருந்தும் ஞானத்தில் பலர் எழுதுகிறார்கள். ஞானம் சஞ்சிகை நடத்திய சிறுகதைப் போட்டிகளில் இந்திய எழுத்தாளர்கள் பலர் பரிசு பெற்றிருக்கிறார்கள். தஞ்சைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பல மாணவர்கள் ஞானம் சஞ்சிகையை ஆய்வுசெய்து தமது பட்டப்படிப்பை நிறைவேற்றியுள்ளார்கள். கு. ரேணுகாதேவி என்ற மாணவி முனைவர் பட்டம் பெற்றுள்ளார். சென்னை உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் கற்கை நெறியில் ஞானம் வெளியிட்ட போர் இலக்கியம், புலம்பெயர் இலக்கியம் ஆகிய ஞானம் சிறப்பிதழ்கள் பட்டப்படிப்பு மாணவர்களால் ஆய்வுக்குட்படுத்தப் பட்டுள்ளன. தமிழகத்தில் இயங்கும் உலகத்தமிழ் சிற்பிதழ்கள் சங்கத்தின் 'தமிழ்த்தாய் அறக்கட்டளை விருது' (2005), தமிழ்நாடு உயிரமை - சுஜாதா அறக்கட்டளை வழங்கிய 2013இன் 'சிறந்த சிற்பிதழ்' விருது ஆகியவற்றையும் ஞானம் சஞ்சிகை பெற்றுள்ளது.

- **ஓக்காலத்தில் எழுத்து, புத்தாக்கத்தில் ஞானம் தரப்பினரின் ஈடுபாடு எவ்வாறு உள்ளது உங்களது பார்வையல்? குறிப்பாக சிறுகதைத் துறையில் அவர்களது ஈடுபாடு?**

முன்னைய காலத்தோடு ஒப்பிடுகையில் இக்காலத்தில் எழுத்து, புத்தாக்கம் போன்றவற்றில்

இன்றைய இளந்தலைமுறையினரின் ஈடுபாடு குறைவானதாகவே தெரிகிறது. வருடாவருடம் ஞானம் நடத்திவரும் சிறுகதைப்போட்டிகளில் சம்ப காலங்களில் இளந்தலைமுறையினரின் பங்குபற்றல் குறைவாகவே உள்ளது. ஆனாலும் இளந்தலைமுறையினர் கவிதைத் துறையில் ஓரளவு ஆர்வமுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

- **ஔணயவழி இலக்கிய மேடைநிகழ்வுகள் பற்றிய உங்களது அபிப்பிராயம்?**

ஔணயவழி இலக்கிய மேடைநிகழ்வுகள் உற்சாகம் தருபவையாக இருக்கின்றன. எனது அனுபவத்தைக் கூறுகின்றேன். கடந்த இரண்டு வருடகாலமாக மாதாமாதம் ஞானம் சஞ்சிகை தொடர்பான ஔணயவழி கருத்தாடல்களை நடத்திவருகிறோம். பரந்துபட்ட ரீதியில் பல நாடுகளிலிருந்தும் இலக்கிய ஆர்வலர்கள் பலர் பங்குபற்று கிறார்கள். கருத்தாடல் செய்பவர்களின் பேச்சுமொழி, உடல்மொழி, உணர்வு வெளிப்பாடு ஆகியவற்றை நேரில் பார்ப்பது போன்ற உணர்வு ஏற்படுகிறது. உலகந் தழுவிய ரீதியில் இலக்கிய ஆர்வலர்களை ஔணைத்து நிகழ்வுகளை நடத்த இந்த ஔணயவழி மேடைநிகழ்வுகள் உதவுகின்றன.

- **மலையகத்தில் ஒருந்த காலப்பகுதியில் உங்களது இலக்கியச் செயற்பாடுகள் பற்றி..**

நான் மலையகத்தில் நீண்டகாலம் வைத்தியராகக் கடமையாற்றியிருக்கிறேன். அதனால் மலையக மக்களின் வாழ்வியலை அவர்களது பிரச்சினைகளை அவர்களது பேச்சுமொழியை நன்கு அறிந்துகொள்ளவும் உணர்ந்து கொள்ளவும் முடிந்தது. எனது நாவல்களான குருதிமலை, லயத்துச் சிறைகள், கவ்வாத்து ஆகியவற்றை மலையகத்தில் இருக்கும்போதுதான் எழுதினேன். மலையக மக்கள் தொடர்பான சிறுகதைகள் பல வற்றை எழுதினேன். மலையகத்தில் இருக்கும் போதுதான் எழுத்தாளன் என்ற அங்கீகாரம் முதலில் எனக்குக் கிடைத்தது. ஞானம் ஞானசேகரன் என்ற அடையாளத்துக்கு முன்னதாக குருதிமலை ஞானசேகரன் என்றே நான் இலக்கிய உலகில் அறியப்பட்டிருந்தேன்.

நன்றி: தமிழன்-தமிழ் முரசு (23.10.2022)

கிரேக்கரும் நாமும்

“புராதன கிரேக்கர்கள் கொண்டிருந்த நம்பிக்கைகள் அனுஷ்டானங்கள் பழக்க வழக்கங்கள் பற்றிப் படிக்கும்போது அவர்கள் எல்லோரும் எமது மூதாதையரிடமிருந்து பிரிந்து சென்ற ஒரு கிளையினரோ என நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. நமது பாரத நாட்டின் பண்புகள் பலவும் அவர்கள் வாழ்வில் பிரதிபலிப்பதைக் காண்கிறோம். அவர்களை அறிய அறிய அவர்களிடத்து நம்மை அறியாத ஒரு வாஞ்சை உண்டாகின்றது.” இவ்வாறு உணர்ச்சி பொங்கக் கூறியவர் அறிஞர் உ. வே. சாமிநாத ஐயர். இதை நாம் மனம் கொள்ளல் வேண்டும்.

கிரேக்கரின் பழக்க வழக்கங்களிலே பல நமது பாரம்பரிய பழக்க வழக்கங்களை ஒத்ததே. அவர்களும் எம் போன்றே கோயிலுக்குச் செல்லுமுன் கை கால்களை நீர் கொண்டு கழுவி சுத்தம் செய்த பின்பே கோயிலுக்குள் போவார்கள். இதற்காகவே கோயில்முன் ஒரு தொட்டியில் நல்ல நீர் வைக்கப்பட்டிருக்கும். ஒவ்வொரு தெய்வத்திற்கும் ஒவ்வொரு புராணக்கதை உண்டு. நாம் செய்வதைப்போலவே தெய்வத்திற்கு அபிஷேகம் அலங்காரம் தீபாராதனை நிவேதனம் யாவும் ஒழுங்காக நடைபெறும். உற்சவ காலங்களில் தெய்வத்தின் திருவுருவம் திருவுலாவாக எடுத்துச் செல்லப்படும்

தெய்வ வழிபாட்டில் இவர்களுக்கும் நமக்கும் எந்தவொரு வித்தியாசத்தையும் காண முடியாது. கோயில் பிரசாதமென ஏழை எளியவர்க்கு உணவு வழங்கப்படும். இவர்களது தெய்வங்கள் மனித உருவில் இருக்கும். எம்மைப்போலவே பசு, நாகம் போன்றவற்றை வணங்குவார்கள். எமது கோயில்கள் போன்றே இவர்களது கோயில்களும் சிற்ப கூடமாகவும் சித்திர கூடமாகவும் இருக்கும். குறிகேட்பதில்

இவர்களுக்கு நம்பிக்கையுண்டு. இவர்களது வீட்டுச் சமையல்கட்டில் எப்பொழுதும் அக்கினி எரிந்து கொண்டேயிருக்கும். நாள்தோறும் அக்கினியை வணங்கி தமது உணவை முதலில் அதற்கே நிவேதனம் செய்வார்கள்.

கிரேக்கர் வாழ்விலும் திருமணம் மரணம் போன்ற நிகழ்வுகளுக்கேற்ற சடங்குகள் உண்டு. எம்மவர் போன்றே சுத்தம் பேணுவதிலும் அதி அக்கறை கொண்டவர்கள். மரணவீட்டிற்குச் சென்றவர்கள் தோய்ந்துவிட்டே வீட்டிற்குள் நுழைவார்கள். சிட்னியில் எமது நண்பர் ஒருவர் கிரேக்கரிடமிருந்து வீட்டை வாங்கினார். அந்த வீட்டில் குளியல் அறையொன்று வீட்டிற்கு வெளியே உண்டு. இவர்கள் தேவைப்படும்போது வீட்டிற்குள் நுழைவதற்குமுன் குளித்துவிட்டு வருவதற்காகவே அமைக்கப்பட்டிருந்ததாகக் கூறினார்களாம். பிணம் பாடையில் வைத்து ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்லப்படுமாம். அப்போது பெண்கள் மாரடித்துக்கொண்ட செல்வர்களாம். கூலிக்கு மார் அடிப்போருமுண்டு. பிணத்தை எரிப்பதே இவர்களது வழக்கம். இவ்வாறாக இவர்கள் எம்மை ஒத்திருந்தனர். கி. மு. 327 மகா அலக்சாந்தர் பஞ்சாப்பை நோக்கி படையெடுத்து

வந்தான். இதை அடுத்து கிரேக்கர் நாகரிகமும் இந்நிய நாகரிகத்தின் வளர்ச்சியுடன் இணைந்து கலை வளர்ச்சியிலே பல கொடுக்கல் வாங்கல்கள் இடம்பெற்றன.

மகா அலெக்சாந்தரைத்

நாட்டிய கலாந்த

கார்த்திகா கணேசர்

தொடர்ந்து இந்தியப் பிரதேசத்தில் ஆட்சி புரிந்தவர்களுள் மிகப்பிரசித்தமான கிரேக்க அரசன் மினாண்டர். அவன் புத்த தர்மத்தை ஆதரித்துப் போற்றியவன். தன்னை தர்மிஷ்டன் எனக் கூறிக் கொள்வதில் விருப்புடையவன். நாகசேனர் எனும் பெரும் பௌத்த ஞானியை ஆதரித்தவன். மினாண்டர் மன்னன் ஞானி நாகசேனருடன் பௌத்த தத்துவம் பற்றி நிகழ்த்தியதாகக் கூறப்படும் 'மினாண்டர் வினாக்கள்' என்பது சிறப்பான பாளி நூல்களில் ஒன்றாகும்.

எமது முன்னோர்கள் கிரேக்க அறிஞர்கள் அரிஸ்டாட்டில், பிளாட்டோ, சாக்கிரட்டில் போன்ற கிரேக்க ஞானிகளையும் அறிந்திருந்தனர். இந்திய வரலாற்று ஆய்வாளர்கட்கு மாமன்னர் அலெக்சாந்தரின் காலம் வரையான கிரேக்க வரலாறு, பஞ்சாப் பகுதியில் கிரேக்க ஆதிக்கம், சந்திரகுப்த மன்னன் பிந்து சாரன், அசோகன், இலங்கையின் ஆதிவரலாறு போன்றவற்றை ஆராய இந்தியாவிலே வடமொழி இலக்கியங்களோ வடமொழி கல்வெட்டுகளோ எதுவும் கிடைக்கவில்லை. மாறாக இலங்கையிலே கல்வெட்டு சாசனம் ஒன்று உள்ளது. காலம்சென்ற அகழ்வாராய்ச்சியாளரும் பேரறிஞருமான செனரத் பரணவிதாரண அவர்கள் சமஸ்கிருத மொழியில் எழுதப்பட்ட இச்சாசனத்தை மொழிபெயர்த்துள்ளார். அதன் சமஸ்கிருத மூலத்தையும் அதன் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பினையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

டாக்டர் பரணவிதான அவர்களின் ஆய்வுப் படி 'சுவர்ணாபுர வம்சம்', 'ராஜ வம்ச புஸ்தகம்', 'பரம்பரா புஸ்தகம்', 'யவனராஜ்ய விருத்தாந்தம்' என்னும் நான்கு பண்டைய சிங்கள நூல்களும் அவற்றின் சமஸ்கிருத மொழிபெயர்ப்புகளும் முன்பு இருந்தன என அறிய முடிகிறது. இந் நூல்களின் முக்கிய அதிகாரங்கள், சமஸ்கிருத மொழியில் கல்வெட்டுகளாக பொறிக்கப்பட்டு இலங்கையில் இன்றும் உள்ளன. மூல நூல்கள் இன்று கிடைக்காவிடினும் அவை கூறுவதைக் கல் வெட்டுக்களில் பொறிக்கப்பட்டதால் அவை எமக்கு உதவுகின்றன.

டாக்டர் பரணவிதான அவர்களின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பில் இருந்து எமக்கு வேண்டியவற்றை மாத்திரம் வெகு சுருக்கமாக இங்கு பார்க்கலாம்.

கிரேக்கப் பண்பாட்டை விபரிக்கும் சாசன வரிகள் அரிஸ்டாட்டிலுடன் தொடங்குகிறது. அரிஸ்தாத்தல ஆச்சாரியார், பிளாத்தவ (பிளாட்டோ) ஆச்சாரியாரின் சிஷ்யர். பிளாத்தவ ஆச்சாரியார் சுக்கிறதேவ (சாக்கிரட்டீஸ்) ஆச்சாரியாரின் சிஷ்யர். யவன தர்மத்தைப் போதித்தவர். சுக்றதேவ ஆச்சாரியார் பிளாதவ ஆச்சாரியாரின் கொள்கைகள் சுக்றதேவ ஆச்சாரியாரின் கோட்பாடுகளினின்றும் வேறுபடுகின்றன. சுக்றதேவ ஆச்சாரியரின் கோட்பாடுகளில் பௌத்த கோட்பாட்டின் சாயலைக் காணலாம். ஆனால் ஆத்மா என்பதை பௌத்தம் நிராகரிப்பதைப்போல சுக்றதேவா நிராகரிக்கவில்லை.

பிளாதவ ஆச்சாரியாரின் கொள்கைகள் சித்த மாத்ர வாதம் (கருத்தியல் வாதம்). அரிஸ்தாத்தல ஆச்சாரியாரின் தத்துவம் (இந்திய) வைசேடிக தத்துவத்தைப் போன்றது. சுக்றதேவ ஆச்சாரியார் பாரசீகத்துக்கு வந்து பிராமண அறிஞர்களுடன் கலந்துரையாடியுள்ளார். பின்பு தாயகம் திரும்பி தனது கொள்கைகளை உருவாக்கினார். இதையடுத்து சாக்கிரட்டீஸின் வாழ்க்கையும் மரணமும் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

வடநாட்டினர், யவனா போன்ற அந்நிய தேசத்தவர்களையும் அவர்களின் பண்பாட்டினையும் அறிந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு பரணவிதான அவர்கள் வாசித்தறிந்த வட மொழிக் கல்வெட்டுகளும் எமக்கு மேலும் சான்றுகளாகின்றன. இவ்வாறே தென்னாட்டில் வாழ்ந்த மக்களும் அயல் நாட்டினருடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர்.

பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் இதுபற்றிக் கூறுகிறார்: "மேற்குத் திசையிலிருந்து கிரேக்கர்களும் உரோமர்களும் அரேபியரும் தங்கள் பண்டங்களை விற்று, முத்து, மிளகு முதலிய தமிழ்நாட்டுப் பண்டங்களைப் பெற்று தங்கள் தேசத்திற்குச் சென்று வரலாயினர். இவ்வயல் நாட்டினருள் ஒரு சிலர் தமிழ்நாட்டில் பல இடங்களிலும் நிலையாகக் கூடியிருந்தனர். இவர்கள் வாழ்வதற்கென தனித்தனியாக அமைக்கப்பட்ட குடியிருப்புகளும் காவிரிப்பூம் பட்டினம் முதலிய நகரங்களில் இருந்தன. யவனர் முதலிய அயல்நாட்டு வணிகர்கள் கூட்டுறவினால் தமிழ் மொழி பலனை அடைந்திருத்தல் வேண்டும். திரைச் சேலையென்று பொருள்படும் எழினி

என்ற சொல் 'யவனிகா' என்ற கிரேக்கச் சொல்லின் திரிபாகும்.

கிரேக்கருக்கும் தென்னிந்தியருக்கும் உள்ள தொடர்பினுக்குச் சான்றாக அமைகிறது 1899இல் எகிப்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பாப்பிரஸ் சுருள் எனப்படும் நாணற்புல் தாளில் எழுதப்பட்ட கையெழுத்துப் படிவம். இது ஏறத்தாழ கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட கிரேக்க நாடகம் என நிறுவப்பட்டுள்ளது. இந்நாடகத்தின் இடையிடையே நமக்குத் தெரியாத வேற்றுமொழி உரையாடல் காணப்படுவதாக இந்நாடகத்தைப் பதிப்பித்த மேற்கத்திய அறிஞர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். 1927இல் கோவிந்த பை என்னும் கன்னட அறிஞர் இந்த நாடகத்தில் காணப்பட்ட 'வேற்று மொழி' உரையாடல்களைக் கன்னட மொழியென இனங்கண்டு தனது முடிவை வெளியிட்டுள்ளார். இந்நாடகத்தில் வரும் வேற்று மொழியானது தமிழ் என நிரூபிக்க முயன்று 'கிரேக்க நாடகத்தில் தமிழ் உரையாடல்' என்னும் சிறு நூலொன்றினை 1978இல் பேராசிரியர் இரா. மதிவாணன் அவர்கள் வெளியிட்டுள்ளார். இந்நூலுக்கு ஆங்கிலத்தில் முன்னுரை வழங்கிய நீதிபதி எஸ். மகாராஜன் அவர்கள், காய்தல் உவத்தல் இன்றி தமது பாராட்டுகளை வெளியிட்டுள்ளார். கன்னடம், மலையாளம் ஆகிய தென்னக மொழி தமிழை மூல மொழியாகக் கொண்டது. இன்றும் கன்னடமோ மலையாளமோ பேசும்போது தமிழ் மொழி அறிந்தவர்கள் இலகுவில் புரிந்து கொள்வார்கள். அவ்வாறு இருக்கும் போது தமிழை அறியாத கன்னட அறிஞர் கோவிந்த பை அவ்வுரையாடல் கன்னடமே என எண்ணியிருக்கலாம். கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் கன்னடமொழி உருவாகிவிட்டதா எனவும் சிந்திக்க வேண்டும்.

அடுத்து இது கிரேக்க நாட்டில் நடத்துக் காட்டப்பட்ட நாடகம். எதற்காக திராவிட மொழி இதை கிரேக்கரால் புரிந்து கொள்ள முடியுமா? ஆங்கிலக் குறிப்பு எழுதிய ஆசிரியர் இதற்கு விடையளித்திருக்கிறார். "அரிதோபனர் என்னும் புகழ் பெற்ற கிரேக்க நாடகாசிரியர் எழுதிய ஒரு நாடகத்தில் பாரசிக மொழி உரையாடல்கள் உள்ளன. ஆதலால் ஒரு புதுமையாகவும் நகைச்சுவையாகவும் பிறமொழி உரையாடல் அமைத்து நாடகம் எழுதுவது கிரேக்கரின்

இயல்பு என எழுதுகிறார் இர. மதிவாணன் அவர்கள். நாடகப் பார்வையாளர் பிறநாட்டுக்குச் சென்று வேற்று மொழியை அறிந்தவராக இருந்திருக்கலாம். அவர்களே நாடகத் தயாரிப்புக்கு வேண்டிய பண உதவிபுரியும் வணிக வர்க்கத்தினராக இருந்திருக்கலாம். பார்வையாளருக்குப் புரியாத மொழியை நாடக ஆசிரியர்கள் புகுத்தியிருக்க மாட்டார்கள். 50 வருட நாடக அனுபவம் உள்ளவன் என்பதால் இதை என் கருத்தாகத் தருகிறேன்.

இக்கதை நிகழ்ந்த இடம் இந்தியாவின் மேற்குக் கரையோரப் பகுதியிலுள்ள மங்களூர் என்னும் நகரத்துக்கு அணித்தாகவுள்ள உதியபுரம் என்னும் ஊராகும். இப்பகுதியை ஆண்ட மன்னன் மன்பிநாயக் என இந்நாடகம் கூறுகின்றது. மன்னன் மாளுவவேந்தன் எனச் சிலப்பதிகாரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வூரில் கோவிற்பெண்ணாக இருந்தவர், ஒரு கிரேக்கப் பெண். இவள் கிரேக்க நாட்டிலிருந்து வியாபாரிகளால் கடத்திவரப்பட்டவளா அல்லது இங்கு விற்கப்பட்ட அடிமையா எனத் தெரியவில்லை. இவளை மீட்டுச் செல்வதற்கு அவளின் அண்ணனும் ஒரு கோமாளியும் இன்னும் சில கிரேக்கரும் மரக்கலம் கொண்டுவந்தனர். ஆற்றுக்குப்போய் குளித்துத் திரும்பிய ஊர் தலைவரும் மற்றவர்களும் கோயிலுக்கு வருகின்றனர். அவர்களுக்கு மயக்கம் ஏறாமளவுக்கு கிரேக்க மது ஊற்றுகிறார்கள். யாவரும் மயக்கத்தில் கூத்தாடிக் கொண்டு இருக்கும் சமயம் கிரேக்கப் பெண்ணுடன் தப்பிச் செல்கின்றனர்.

நாடகக் கதையானது தென்னிந்தியப் பகுதியை களமாகக் கொண்டதால் ஊர்த் தலைவன், ஊர்மக்கள் போன்ற பாத்திரங்கள் தமது மொழியிலேயே உரையாடுவது யதார்த்தமாகிறது. கடல் வாணிகம் செய்தவர்கள் அடிக்கடி தென்னாட்டுக்கு வருகை செய்வதால் கிரேக்கரும் தென்னக மொழி தமிழைப் புரிந்து பெசுவது யதார்த்தமே.

கிரேக்கரும் எம் போன்றே நாடகக் கலையைக் போற்றி வளர்த்தவர்கள். இரு சமூகங்கள் இணைந்து பழகும்போது கலைகள் மொழிபோன்றவற்றை ஒன்றையொன்று வளம்படுத்துவது இயற்கையே.

அன்று காலைவேளை கடிதமொன்று வந்திருந்தது. அதை வாங்கி கையிலேந்தியபடி வந்த இல்லாள் “யாரப்பாநல்ல வடிவான கையெழுத்திலை கவிஞர் கலையழகன் எண்டு எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆரோ இளம் பெட்டையளின்ரை கையெழுத்தைப்போல இருக்குது” என்று கிண்டலடித்தாள் அவள்.

“உமக்கப்பா எப்பபாத்தாலும் கரவுதான்” என்ற நான் அவளிடமிருந்து பிடுங்கியெடுத்த கடிதத்தின் இடது பக்க மூலையை கவனித்தேன். பணிப்பாளர், இலங்கை வானொலி கொழும்பு என இருந்தது.

பரபரப்புடன் கடித உறையை பிரித்து உள்ளிருந்த கடிதத்தை கையிலெடுத்தேன்.

“எமது அபிமான நேயருக்கு, தாங்கள் அனுப்பிய “சோகம்” நாடகம் தெரிவாகி வருகிற ஞாயிறு இரவு 9.30க்கு ஒலிபரப்பாகிறது என்பதை மகிழ்வுடன் தெரிவிக்கின்றோம். நன்றி., என கருக்கமாக கடிதம் அமைந்திருந்தது.

அதை வாசித்ததும் எனக்கு மகிழ்ச்சி தலைக்கேறே இல்லாளிடம் அதை பெருமையுடன் போட்டுடைத்தேன்.

“உண்மையாவே அப்பா. அப்ப நாளைக்கு எண்டு சொல்லுங்கோ. அதுசரி, கவிதை, சிறுகதையெண்டு எழுதத்துடங்கி போதாக்குறைக்கு நாடகம் வேறை எழுதத் துடங்கிடலங்களே. பிறகென்ன.

ஏன்பா நாடகத்துக்கு பெயர் வைச்சனீங்கள் ஒரு நல்ல பேரா வைச்சிருக்கலாமே...கண்டறித சோகமாம் சோகம். இப்பத்தை ஆக்கள் பிள்ளையளுக்கு பேர் வைக்கிறமாதிரி சகிக்க ஏலாமலிருக்குது.”

“என்ன செய்யிறது உம்மை கட்டினதிலிந்து இப்பிடயான பேர் தானே முன்னுக்கு வருகுது”

“ஓ....அப்பிடயோ...ஆளின்ரை நக்கலைப்பார். நான் அவ்வளவு இளக்காரமா போட்டனாக்கும்”

“இல்லையப்பா சும்மா ஒரு கதைக்குச் சொன்னான்” என அவளை ஒருவாறு சமாதானப்படுத்தின நான், இந்தச் செய்தியை எனது நண்பர்களுக்கு தெரியப்படுத்த தொலைபேசியை கையிலெடுத்து கிட்டத்தட்ட ஒரு பத்துப் பேரளவுக்கு அறிவித்துவிட்டு ஓய்வெடுத்தேன்.

ஞாயிறும் பரபரப்பாக விடிந்தது. நாடகத்தைப்பற்றியே ஒரே சிந்தனை. சீராக சாப்பிடக்கூட முடியவில்லை. எனது முதல்நாடகம் . பின்னை இருக்காதா?

“இஞ்சேருங்கப்பா....உங்கடை சோகத்தை எனக்குத்தான் கேக்க ஏலுமோ தெரியாது.

அந்த நேரத்திலை நான் பாக்கிற தொடர் நாடகமெல்லே இருக்கு. அதுவும் இண்டைக்கு கதாநாயகியை வில்லன் கடத்திற காட்சியப்பா. முக்கியமான கட்டம். அதுதான் யோசிக்கிறன்.”

“இஞ்சையப்பா நீர் விரும்பினா கேளும் நான் வில்லங்கப்படுத்தேல்லை. என்றை நாடகத்தைக் ஊரே ஏன் உலகமே கேக்கப்போகுது.” என கடுமையான தொனியில் கத்தின என்னிடம் “சரி அப்பா கோவிக்காதேங்கோ என்ன செய்யிறது. அடுத்தவீட்டு கமலம் மாமியும் நான் பாக்கிறதொடரை பாக்கிறவ. அவவிட்டை கேப்பம் என பணிந்துவந்து என்னுடன் தானும் நாடகத்தை கேட்கத் தயாராகி இரவுச் சாப்பாட்டை வேகமாக செய்து பிள்ளைகளுக்கு ஊட்டி நித்திரையாக்கிவிட்டு சரியாக இரவு ஒன்பது மணிக்கு வானொலிப்பெட்டிக்கு முன்வந்து குந்திக்கொண்டாள். நானும்

சாப்பிட்டது பாதி சாப்பிடாதது பாதியாக வானொலிப் பெட்டிக்கு முன்னால் வந்திருந்து வானொலியை திருகினேன். வானொலியில் செய்தி ஒலிபரப்பாகிக்கொண்டிருந்து.

அதன் பின் பக்திப்பாடல்கள். நேரம் நகர நகர எனக்கு இருப்புக் கொள்ளமுடியாத ஒரு படபடப்பு. “அப்பா நேரம் ஒம்பது முப்பதாகுதப்பா” அவன் சொல்லி அடுத்த கணம் “இலங்கை வானொலி தேசிய சேவை. இப்பொழுது நேரம்.....ஒன்பதுமணி முப்பது நிமிடம்.....”

நானும் மனைவியும் மிகவும் பரபரப்புடன் இருந்தோம். எனது பெயர் வானொலியில் ஒலிக்கப் போகிறது. எனது நாடகத்தை பல்லாயிரம் இரசிகர்கள் கேட்கப்போகிறார்கள் என்ற குதூகலத்தில் நான் மிதந்தவேளை

வானொலியில் நாடகம் ஒலிபரப்புவதற்கு முன்பு ஒலிக்கும் இசை ஒலிபரப்பாகி ஓய அறிவிப்பு தொடர்ந்தது.

“நாடகம் சோகம். எழுதியவர்...கலை.....

திடீரென வீட்டில் எரிந்த மின்விளக்குகள் அத்தனையும் அணைய வானொலிப்பெட்டியும் மிகுதியை உச்சரிக்க சக்தியின்றி உறங்கிப் போனது. என்ன ஒரு கொடுமை.

எனது பெயரைக் கூட முழுமையாக உச்சரிக்க விடாது சதிசெய்ய வந்த மின்சாரத் தடையை மனசுக்குள் திட்டியபடி சோகத்தில் ஆழ்ந்தேன் நான். இல்லாளும் எனது சோகத்தில் இணைந்து “ஐயையோ எல்லாம் போச்சு” என தனது தலையில் அடித்துக்கொண்டாள்....!

ஞானம் சஞ்சிகை நடக்கும் அமரர் செம்பியன் செல்வன் ஆ. இராஜகோபால் ஞாயகார்த்திச் சிறுகதைப்போட்டி (2022)

முதற்பரிசு - ரூபா பத்தாயிரமும் சான்றதலும்

1. வீடை கொடு என் சுவாசக்காற்றே....

திருமதி ஹரண்யா பிரசாந்தன், 39-2, பற்றிமாகிரி வீதி, மட்டக்களப்பு.

இரண்டாம் பரிசு ரூபா ஐயாயிரமும் சான்றதலும்

2. சமையற்காரி

கொ. பாபு, இல. 176, 2ம் ஒழுங்கை, திருநாவற்குளம், வவுனியா.

மூன்றாம் பரிசு ரூபா மூவாயிரமும் சான்றதலும்

3. பெரியவன் பெரியவன்தான்

கெ. சித்திரவேலாயுதன், இல. 57, ஹஸ்கிசன் வீதி, திருகோணமலை.

பின்வரும் கதைகள் பரிசுச் சான்றதல்கள் பெறுகின்றன :

4. பெருந்தனை அண்டனூர் சுரா, மகாத்மா நகர், கந்தர்வ கோட்டை, புதுக்கோட்டை மாவட்டம், 613301. இந்தியா.

5. நீட்டாடு ஹுமைரா அல் அமீன், இல. 01 (N.H.) பதுளை வீதி, போகஹ மடித்த, ஹாலி-எல.

6. நீட்சி உ.நிசார், 70/3, New Kandy Road, Mawanella.

7. அதே கதி!

தேவகி கருணாகரன், 6/11-17 Selwyn Street, Wollstonecraft NSW 2065, Australia.

8. நாயிற் கடையாய்

எஸ். சிவகலை (ராதா), 216/8, Pamunuwa Road, Maharagama.

9. லயன் செங்கதிரோன் த. கோபாலகிருஷ்ணன், 607, பார் வீதி, (வெளிச்சவீடு அருகாமை), மட்டக்களப்பு.

10. என்னோடு நீங்களும் காத்திருங்கள் மக்களே

சுப் முரளிதரன், 145, CEB Upper Lane, Hatton.

(நடுவர்கள்: புலொலியூர் ஆ. இரத்தினவேலோன், திருமதி வசந்தி தயாயரன், Dr. ரஞ்ஜனி சுப்ரமணியம்)

மனிதருக்கென்று இருக்கவேண்டிய சில பொதுப் பண்புகளுடன் ஆசிரியருக்கென்று அமைந்திருக்கவேண்டிய சில விசேட பண்புகளும் அவரிடத்தில் காணப்படவேண்டும். அப் பொழுதுதான் அவர் சமுதாயம் எதிர்பார்க்கும் ஒரு நல்லாசிரியராக, நல்ல ஆசானாக நல்ல குருவாகத் திகழ முடியும்.

பொதுவாக அலுவலகங்களில் பணிபுரியும் அதிகாரிகளுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் உள்ள பெரும் வித்தியாசம் என்னவெனில் முன்னையவர்கள் முறையே கோவைகள், கணனி இயந்திரங்கள் போன்ற சடப் பொருட்களுடன் பணியாற்றுவவர்கள். ஆனால் ஆசிரியர்களோ உணர்வுகளுக்கு உட்பட்ட உயிர்களான குழந்தைகளுடன் பணியாற்றுகிறார்கள். அங்கே கரங்களும் ஜடங்களும் ஈடுபடுகின்றன. இங்கே மனங்களும் மனங்களும் ஈடுபடுகின்றன. அதனாற்றான் இருதரப்பு மனப்பாங்கும் இப்பணியில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. கற்பிப்போனின் முதிர்ந்த மனப் பக்குவத்துக்கேற்ப கற்போனின் மனமும் பக்குவப்பட்டு முதிர்ச்சி பெறும் வாய்ப்புண்டாகும். நல்லாசிரியனின் நன் மாணாக்கன் நாளைய சமுதாயத்தின் நற்பிரஜையாவான்.

இனி நல்லாசிரியன் ஒருவனுக்கு இருக்க வேண்டிய நற்பண்புகள் எவை என்று நன்னூல் தந்த பவணந்தி முனிவர் கூறுவதைப் பார்ப்போம்.

**“குலனருடெய்வங் கொள்கை மேன்மை
கலையிறெளிவு கட்டுரை வன்மை
நிலமலை நிறைகோன் மலர் நிகர் மாட்சியும்
உலகியலறிவோடயர் குணமனையவும்
அமைபவனானுரை யாசிரியன்னை.”**

குலனருடெய்வங் கொள்கை மேன்மை:-
(குலம் -அருள்- தெய்வங்கொள்கை)

நற்குடிப்பிறப்பு, கருணையுள்ளம் மற்றும் தெய்வ சிந்தை என்னும் இம்மூன்றினால் ஏற்படும் மேன்மை. (இங்கே நற்குடிப்பிறப்பு என்பதை நல்ல குணங்களையுடைய குடும்பப் பின்னணி என்றே கொள்ளவேண்டும்).

கலைபயில் தெளிவு:-

நாம் பலவற்றைக் கற்கின்றோம். அதேவேளை கற்கின்ற அனைத்து விடயங்களிலும் நூறு வீதம் தெளிவு பெறுகிறோமா என்பது சிந்திக்கற்பாலது. கற்றுத் தெளிதல், கற்றுணர்தல் என்னும் சொற்றொடர்

பிரயோகங்களை ஈண்டு நினைவு கூருவோம். எனவே நன்னூலார் சொல்லவருவது ஒருவன் தான் கற்ற விடயத்திலே நல்ல தெளிவு பெற்றிருக்கவேண்டும் என்பதாகும்.

கட்டுரை வன்மை:-

நூற்பொருளின் தன்மையை மாணவர்கள் எளிதில் புரியும் பொருட்டு எடுத்துத் தொகுத்துக் கட்டி உரைக்கக்கூடிய நாவன்மை உடையவராயிருக்க வேண்டும்.

நிலம், மலை, நிறைகோல், மலர் நிகர் மாட்சி:-

நிலம், மலை, நிறைகோல் (தராசு), மலர் என மேலே சொல்லப்பட்ட நான்கினுக்கும் உள்ள சில விசேட பண்புகளினால் இவை நல்லாசிரியனுக்கு உவமானமாக்கப்பட்டுள்ளன.

1. நிலம்:

**“தெரிவரும் பெருமையும் தின்மையும்
பொறையும்
பருவ முயற்சியளவிற் பயத்தலும்
மருவிய நன்னிலம் மாண்பாகும்மே”**

(அ). முதலில் “தெரிவரும் பெருமை” என்பது பிறரால் இலகுவில் அறியப்படாத தோற்றத்தின் பெருமை. நிலத்திலே நிற்கும் ஒருவனுக்குத் தன் கண்ணுக்கெட்டிய தூரம்தான் நிலத்தின் விசாலம் எனக் கணக்கிடுவான். ஆனால் அவன் நடந்து செல்லச் செல்ல அதன் விசாலம் கூடுவதை உணர்வான். இதுபோல நல்லாசிரியன் ஒருவனுடைய அறிவும் அவனோடு பழகப்பழக அவனிடம் படிக்கப் படிக்கத் தெரிய வேண்டும்.

(ஆ). நிலத்தின் அடுத்த பண்பு - தின்மை. எத்துணைப் பாரத்தைச் சுமத்திடிலும் சலிக்காது தாங்கிக்கொள்ளும் நிலம். அதுபோல எத்துணை வேலைப்பழு வரினும் சலிக்காது சளைக்காது பணி புரியவேண்டியவன் நல்லாசிரியன்.

(இ). நிலத்தின் அடுத்த பண்பு - பொறுமை. மாணவர்கள் தமக்கு விளங்காத விடயங்களைத் திரும்பத் திரும்பக் கேட்கின்றபோதெல்லாம் சலிக்காமல் விளக்கம் அளிக்கவேண்டிய பொறுமையுடன் திகழவேண்டியவர் ஆசிரியர். மேலும் தன்னை அகழ்வாரையும் தாங்குதலால் பொறையிற் சிறந்தது பூமி என்பார்கள். அதுபோல் தன்னை மதிக்காது இகழ்கின்ற மாணவர்கள் ஒரு சிலர் இருந்தாலும் அவர்கள் மீது கோபம் எதுவும் காட்டாமல் அவர்களை

மன்னித்துப் பாடம் புகட்டவேண்டிய பொறுமை ஆசிரியருக்கு அவசியமாகிறது.

அடுத்தது மலைக்கு வருவோம்.

2. மலை

“அளக்கலாகா அளவும் பொருளும்
துளக்கலாகா நிலையும் தோற்றமும்
வறப்பினும் வளம் தரும் வன்மையும்
மலைக்கே”

(அ). அளக்கலாகா அளவும் பொருளும் :-

அளவு சொல்லப்பட முடியாத விசாலமும் பொருட்களும் தன்னகத்தே கொண்டது மலை. அதுபோல அளவில்லாத கல்விச் செல்வத்தைத் தன்னகத்தே கொண்டிருக்க வேண்டியவர் ஆசிரியர்.

(ஆ). துளக்கலாகா நிலையும் :-

எந்தச் சக்தியாலும் அசைக்கமுடியாத உறுதியான நிலைப் பாடு உடையது மலை. அதுபோலக் கல்வி அறிவினாற் பெற்ற ஸ்தானத்திலிருந்து எந்தச் சக்தியாலும் அசைக்கமுடியாத மனவுறுதி உடையவனாயிருக்க வேண்டியவர் ஆசிரியன்.

(இ). தோற்றமும் :-

தொலைவில் உள்ளோர்கள் எல்லோருக்கும் தெரியக்கூடிய தோற்றம் உடையது மலை. அதுபோல நெடுந்தாரத்தில் உள்ளவர்களுக்கும் தன் புகழினால் அறியப்பட்டவனாக இருக்க வேண்டியவன் நல்லாசிரியன்.

(ஈ). வறப்பினும் வளம் தரும் வன்மையும் :-

வறட்சிக் காலத்திலும் தன்னைச் சார்ந்துள்ள மரம் செடி கொடி போன்ற உயிரினங்களுக்கு நீர் வளத்தைக் கொடுத்து நிற்பது மலை. அதுபோலத் தனக்கு வறுமை ஏற்பட்ட காலத்திலும் தன்னைச் சார்ந்த மாணவர்களுக்கு மனம் கோணாது பாடம் புகட்டவேண்டியவன் நல்லாசிரியன்.

மலைக்குரிய மேற்கூறிய நான்கு விசேட பண்புகளினால் நல்லாசிரியன் ஒருவன் மலைக்கு உவமிக்கப் படுகிறான்.

3. இனி “நிறைகோலை” ஆராய்வோம்.

“ஐயந் தீர்ப் பொருளை உணர்த்தலும்
மெய்ந்நடு நிலையும் மிகு நிறை கோற்கே”
இங்கே நிறைகோல் (தராசு) இரண்டு பண்புகளினால் நல்லாசிரியனுக்கு ஒப்பிடப் படுகிறது.

(அ). சந்தேகத்துக்கு இடமில்லாதவாறு பொருட்களின் நிறையைச் சரிவரக் காட்டி நிற்பது தராசு. அதுபோல மாணவர்களின் சந்தேகங்களைச் சரிவரத் தீர்த்து வைக்க வேண்டியவன் நல்லாசிரியன்.

(ஆ). தராசின் மற்றொரு பண்பு எப்போதும் சமநிலையைக் காட்டிநிற்பதாகும். அதுபோல மாணவர்களுள் இனம், மதம், ஏழை, பணக் காரன் என்ற பேதம் ஏதும் காட்டாது சமநிலையில் நின்று படிப்பிக்கவேண்டியவன் நல்லாசிரியன்.

4. இறுதியாக “மலர் நிகர் மாட்சியும்” என்று மலருக்கும் ஒப்பிடப்பட்டது பற்றி ஆராய்வோம்.

“மங்கலமாகி இன்றியமையாதது. யாவரு மகிழ்ந்துமேற்கொள மெல்கிப்”

(அ). மங்கலமாகி :-

மலர் ஒரு மங்கலப் பொருள். காண்போனுக்கு மனமகிழ்ச்சியையும் பக்தியையும் கொடுக்கும். அதுபோலக் காண்போர் மனம் மகிழவும் பயபக்தி வெலுத்தவும் தக்க நிலையில் இருக்கவேண்டியவன் நல்லாசிரியன்.

(ஆ). இன்றியமையாதது :-

மங்கலத் தன்மையினால் எந்த வைபவத்திலும் மலர் இன்றியமையாததாகிறது. மலர் மாலை இல்லாத மங்கல வைபவமே இல்லையெனலாம். அதுபோல சமூகத்திலுள்ள மதிப்பினால் சமூகத்தில் நிகழும் பாடசாலைக்குப் புறம்பான வைபவங்களில்கூட பங்கெடுக்கும்படி அழைப்பு விடுக்கப்படும் வகையில் செல்வாக்கு உள்ளவனாய் இருப்பதும் நல்லாசிரியருக்குரிய பண்பாகும்.

(இ). யாவரும் மகிழ்ந்து மேற்கொள்ள :-

காண்பவர் யாவரும் மகிழ்ந்து மனப் பூர்வமாக மலரை ஒரு மேலான பொருளாகக் கொள்வதுபோல மதிக்கப்பட வேண்டியவர் நல்லாசிரியன்.

(ஈ). மெல்கி :-

பூவினிடத்திற் காணப்படும் மென்மைத் தன்மை பிஞ்சு மனங்களுடன் பழகும் நல்லாசிரியனிடம் காணப்படவேண்டும்.

(உ). பொழுதன் மலர்வுடையது :-

மலர் தலுக்குரிய காலத்திலே முகம் விரிதலை உடைய பூவைப்போலப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கும்போது ஒரு நல்லாசிரியன்

முகமலர்ச்சியுடையவனாய் இருக்கவேண்டும். இவ்வாறு மலரிலுள்ள மேற்படி பண்புகளால் நல்லாசிரியன் மலருக்கும் ஒப்பிடப்பட்டுள்ளான்.

5. உலகியலறிவோடுயர் குணமனையவும் நூலறிவுடன் மட்டுமன்றி உலகியல் அறிவினையும் நல்லாசிரியன் பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.

இச் சந்தர்ப்பத்தில் உலகியல் அறிவு பற்றி “ஓழுக்கமுடைமை” என்னும் அதிகாரத்தில் வள்ளுவப் பெருந்தகை கூறிய பின்வரும் குறளைப் பார்ப்போம்.

“உலகத்தோடு ஓட்ட ஓழுகல் பல கற்றும் கல்லார் அறிவிலாதார்.”

இக் குறளுக்கு டாக்டர் மு.வ. அவர்கள் தரும் கருத்து:

“உலகத்து உயர்ந்தவருடன் பொருந்த ஒழுகும் முறையைக் கற்காதவர் பல நூல் களைக் கற்றிருந்தாலும் அறிவில்லாதவர்களே ஆவார்கள்”.

எனவே பவணந்தி முனிவர் கூறிய மேற்படி நல்லாசிரியனுக்குரிய நற்பண்புகளை ஆராயுமிடத்து கற்பித்தல் கற்றலில் மாத்திரம் ஆசிரியர்களது பணி தங்கியிருக்கவில்லை என்பது அறியக் கிடக்கிறதன்றோ. எனவே ஆசிரியர்கள் தாம் ஏற்கனவே பெற்றுள்ள நூல் அறிவுதிறன் என்பனவற்றுடன் ஆசிரியருக்கென்றே அமைந்திருக்க வேண்டிய மேற்கூறப்பட்ட பண்புகளையும் வளர்த்துக் கொண்டு நற்பணி புரிந்து நாடு போற்ற நல்லாசிரியர்களாக மிளிர்வார்களாக!

கண்ணீர் அஞ்சலி

தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களின் மறைவு

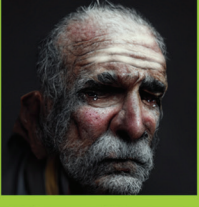

தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்கள் 21-10-2022 அன்று காலமானர் என்ற செய்தி ஈழத்து இலக்கிய உலகைப் பெருங் கவலைக்கு உள்ளாக்கியுள்ளது. சந்தனசாமி ஜோசப் என்ற இயற்பெயர் கொண்ட தெளிவத்தை ஜோசப், ஹாலிஎல்லைக்கு அருகேயுள்ள ஊவாக்கட்டவளை என்கிற தேயிலைத் தோட்டத்தில், தங்கசாமி சந்தனசாமிப் பிள்ளைக்கும் பரிபூரணத்திற்கும் 16.02.1934இல் மகனாகப் பிறந்தார்.

இவர் சிறுகதைகள், நாவல், விமர்சனம், ஆய்வு, இலக்கியக் கட்டுரைகள், திரைக்கதை வசனம் (புதிய காற்று) தொலைக் காட்சி நாடகம், வானொலி நாடகம் என இலக்கியத்தின் பல்வேறு துறைகளிலும் முத்திரை பதித்துச் செயற்பட்டவர். மூன்று தடவை சாகித்திய விருது பெற்ற இவர், சம்பந்தன் விருது, கம்பன் கழக விருது, தேசிய ஒற்றுமைக்கான விருது, கொடகே தேசிய சாஹித்திய விழாவில் வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது, கலாசார அமைச்சின் ‘தேசநேத்ரு’ விருது, மத்திய மாகாண, மேல்மாகாண இலக்கிய சாதனையாளர் விருது, ‘தமிழியல் வித்தகர்’ விருது, பேராதினைப் பல்கலைக்கழக இலக்கிய விருது(2007), இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சு வழங்கிய ‘தமிழ்மணி’ (1992) ‘இலக்கியச் செம்மல்’ (1993) விருதுகள், எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்புமையத்தின் தமிழியல் விருது (2008) ‘கலாபூஷணம்’ விருது(1996), தமிழ்நாடு விஷ்ணுபுர விருது(2003) உட்பட பல விருதுகள் பெற்றவர்.

மலையகம் என்னும் உணர்வுக்கு தனது எழுத்தாற்றலால் உருவம்கொடுத்தவர் தெளிவத்தை ஜோசப். மலையக இலக்கியத்தின் அடையாளத்திற்கும் தனித்துவத்திற்கும் இவரது எழுத்துக்களும் தொகுப்புகளும் ஆய்வுப் பணிகளும் பெரும்பங்காற்றியுள்ளன. ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் அவரது நாமம் என்றும் நிலைத்து நிற்கும். அன்னாரது ஆத்மா சாந்தியடைவதாக!

சிறுகதை

வீட்டை விஷமாட்டோம்

இனக் கலவரங்களையும் சண்டைகளையும் பார்த்துப் பார்த்து மனம் நொந்து இழப்புகளையும் சந்தித்து இனியும் இந்த நாட்டில் வாழ முடியாது என்று முடிவெடுத்து கமலசேகரத்தின் ஐந்து பிள்ளைகளும் புலம் பெயர்ந்து சென்று வெளிநாடுகளில் வசதியாக வாழ்ந்து வருகிறார்கள். சொத்துகளெல்லாம் பாகப்பிரிவினை செய்தாயிற்று.

வீடு சீதனவீடு. அது மட்டுமே தற்போது கமலசேகரத்தின் கையிலுள்ள ஒரேயொரு சொத்து. இளைய மகளாகிய மாலதியுடன் கனடாவில் வசித்துவரும் திருமதி கமலசேகரம் கணவருடன் போனில் பேசும் போது சொன்னா “பென்சனை எடுத்துச் செலவழித்துக்கொண்டு எமது வீட்டிலேயே இருங்கோ. அவை இவையோடை கூட்டுக் குடித்தனம் வைச்சுக்கொண்டால் வீண் பிரச்சனைகள் வரும்” என்று.

வயதான ஒருவர் தனியாக ஒரு வீட்டில் வசிப்பது ஆபத்தானது மட்டுமல்ல சாத்திய முமற்றது என்பதை நன்குணர்ந்த கமலசேகரம் மனைவியின் ஆலோசனையைப் புறக்கணித்து விட்டுத் தங்கைக்குச் சீதனமாகக் கொடுத்த வீட்டின் ஒரு சிறிய அறையில் அமைதியாக வாழ்ந்து வந்தார். அறை வாடகை சாப்பாட்டுச் செலவு இரண்டையும் மனதீற கணக்குப் பார்த்து மாதாமாதம் ஒரு தொகையைத் தங்கையிடம் கொடுத்துவிடுவார். பிள்ளைகளுக்கு வீட்டுப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கும் வேலையையும் தானாகவே விரும்பி ஏற்றுக்கொண்டார். மருமக்களும் மாமனுடன் ஐக்கியமாகவே செயற்பட்டு வந்தனர். தங்கை பவளமும் தமையனுடன் அன்பாகவே நடந்துகொண்டாள்.

ஆனால் தங்கையிடம் மறைமுக நோக்கங்கள் இருப்பதை கமலசேகரம்

ஆரம்பத்தில் விளங்கிக் கொள்ளவில்லை. பிள்ளைகள் வளர்ந்தபின் கமலசேகரத்துக்கும் வருத்தங்கள் ஏற்பட்டபோது மாமனுக்கும் மருமக்களுக்குமிடையே முரண்பாடுகள் ஏற்படத் தொடங்கின. ஒரு நாள் பிள்ளைகள் தாயுடன் கதைத்துக்கொண்டிருந்த விடயம் அரசல் புரசலாக கமலசேகரத்தின் காதுகளில் விழுந்தது.

“உவற்றை புள்ளையள் எல்லாரும் வெளிநாடுகளிலை வசதியாய் இருக்கினம். உவர் ராசா மாதிரி அவையனோடை போய் இருக்கலாம்தானே. ஏன் எங்கனோடை ஓட்டிக் கொண்டிருந்து எங்களுக்குக் கரைச்சல் குடுக்கிறார். உவர் படுக்கையிலைவிழுந்தால் ஆர் உவரைப் பாக்கிறது?”

இதயத்தில் யாரோ ஈட்டியால் குத்துவது போல உணர்ந்தார் கமலசேகரம். மனைவி ஏற்கனவே சொன்ன விடயமும் ஞாபகத்துக்கு வந்தது. தங்கை சாப்பிட அழைத்தாள்.

கமலசேகரம் “எனக்குப் பசிக்கேல்லை” என்று கூறிப் படுக்கைக்குச் சென்றுவிட்டார்.

விடிய விடிய நித்திரை இல்லை. வெளிநாடுகளுக்கு ஓடுவது பிரச்சனைக்குத் தீர்வல்ல என்றுதான் சொன்ன போது ஒரு பிள்ளையாவது தனது பேச்சைக் கேட்கவில்லை.

அஞ்சு பிள்ளையளைப் பெற்றும்தான் இயலாத காலத்தில் என்னைப் பாக்க ஒரு மனிசரில்லை. போதாக்குறைக்கு

கலைமாமணி
கா. தவபாலன்

என்றை மனிசியையும் வெளிநாட்டுக்குக் கூப்பிட்டாச்சு. நான் தனிமரமாய் நிக்கிறேன்” என்று கமலசேகரம் சிந்திக்கலானார். விடிந்ததும் தங்கை கொடுத்த சீனி போடாத பிள்ளைர்யைக் குடித்துவிட்டு கடைக்குப் போய் பேப்பரை வாங்கிவந்து வாசித்து அறிவுப் பசியைத் தீர்த்துக்கொண்டார். அப்போது அவ்விடத்துக்கு வந்த பவளம் “உங்கடை புள்ளையள் எல்லாரும் வெளிநாட்டிலை செற்றிலாகி விட்டினம். அவையள் இனி இந்த நாட்டிலை வந்து வாழப்போறதில்லை.

பேரப் பிள்ளையள் வெளிநாட்டிலை பிறந்துவளந்த படியால் அவையளுக்கு சிறீலங்காம்து பாசம் பற்று எண்டு எதுவும் இருக்காது. அவையள் இஞ்சை வந்து வசிக்க விரும்பவும் மாட்டினம். நீங்கள் பேசாமல் வீட்டை வித்துப்போட்டு வெளிநாட்டுக்குப் போய்ப் புள்ளைகுட்டியனோடை சந்தோசமாய் வாழலாம்தானே! அப்பிடி ஐடியா இருந்தால் வீட்டை எங்களுக்கே விக்கலாம். வெளி ஆக்களுக்கு குடுத்திடாதையுங்கோ” என்று சொன்னாள்.

“எனக்கு வெளிநாட்டு வாழ்க்கை விருப்ப மில்லை. மற்றது வீடு விக்கிற நோக்கமும் எனக்கில்லை. மனைவி வந்தால் ரண்டு பேருமாக எங்கடை வீட்டிலை வசிப்பம். அல்லது எனக்கேதும் நடந்திட்டால் மனிசியும் பிள்ளையளும் வந்து ஏதோ செய்வினம்தானே” என்றார் கமலசேகரம்.

“சரி. உங்கடை விருப்பம் போலை செய்யுங்கோ. நான் ஒரு விசயம் சொல்லப் போறேன். குறை நினைக்க வேண்டாம். நாங்கள் அப்பா அம்மாவோடை இந்த வீட்டிலை ஒரே குடும்பமாய் வாழேக்குள்ளை நீங்கள் உழைச்சுத் தந்தது. நான் சமைச்சு எல்லாருமாகச் சந்தோசமாய் சாப்பிட்டது எல்லாம் பழைய கதை. இப்ப எல்லாரும் கலியாணம் முடிச்சு தனிக்குடித்தனம் போனபிறகு வாயும் வயிறும் வேறை வேறைதானே.

நீங்கள் இந்த வீட்டிலை இருக்கிறது என்றை புள்ளையளுக்கும் அவ்வளவு விருப்ப மில்லை. நீங்கள் உங்கடை சீதன வீட்டிலை இருக்கக்கலாம்தானே! என்னண்ணை நான் சொல்றது சரியோ பிழையோ? நீங்களே சொல்லுங்கோ.”

“என்றை வீட்டிலை போய் இருக்கலாம்தான். ஆனால் இடறி விழுந்தால் தூக்கிவிடுறது ஆர்? வருத்தம் வந்தால் ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு போறது ஆர்?”

“உதுக்குத்தான் சொல்றது ஒரு புள்ளையை எண்டாலும் ஊருக்குள்ளை கட்டிக்குடுத்து ஊரோடை வைச்சிருக்கோணும் எண்டு. என்னத்துக்கு எல்லாரையும் ஒட்டுமொத்தமாய் வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பினீங்கள்?”

“நான் அனுப்பேல்லை. அவையள்தான் இனியும் இந்த நாட்டிலை சீவக்கேலா தெண்டு சொல்லிச் சொத்துகளை வித்துப்போட்டு வெளிநாடுகளுக்கு ஓடினவை.”

“அப்ப அண்ணியை ஏனண்ணை வெளிநாட்டுக்குப் போக விட்டனீங்கள் இளைய மோள் மாலதி பிள்ளையளைப் பாக்க ஆளில்லை அதோடை இலங்கையிலை ஒரே குழப்பமாயும் இருக்குது அம்மா வந்து தங்களோடை கொஞ்சக் காலம் இருக்கட்டுமெண்டுதான் என் அனுமதியைக் கேட்டபோது நான் அரை மனதோடை ஓம் எண்டு சொன்னான்.”

“புள்ளையள் உங்களுக்குக் காச அனுப்புற வையளோ?”

“இல்லை. எனக்குப் பென்சன் இருக்குத் தானே எண்டு புள்ளையள் ஒரு சதமும் அனுப்புறதில்லை.”

“வயது போன ஆக்களைப் பாத்துப் பராமரிக்கவெண்டு ஆக்கள் இருக்கினம். ஆனால் மாசம் ஒரு லட்சம் சம்பளமாய்க் குடுக்க வேணும். விருப்பமெண்டால் சொல்லுங்கோ. அவையளோடை சேத்துவிடுறன். உங்கடை வீட்டிலேயே தங்கி நிண்டு 24

மணித்தியாலமும் பாத்துக்கொள்ளுவினம். சம்பளம் அட்வான்சாய் குடுக்க வேணும்.”

“உப்பிடி தவிச்ச முயல் அடக்கிற ஆக்களுக்கு அநியாயக் காசு குடுக்கேலாது. நான் என்றை வீட்டிலை தனியாக இருக்கப் போறன். நான் தேடிய புண்ணியம் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. எனது புண்ணியம் என்னைக் காக்கும். நீ என்னை இந்த வீட்டைவிட்டு வெளியேறச் சொன்ன பிறகு ஒரு நிமிசமெண்டாலும் இந்த வீட்டிலை இருக்க நான் விரும்பேல்லை. இப்பவே போறன்” என்று சொன்ன கமலசேகரம் அறை மூலையில் இருந்த தனது பாக்கை எடுத்து தூசு தட்டி அதற்குள் தனது சாமான்களை அடுக்கத் தொடங்கினார்.

துவாய் பெட்சீர் சாறம் வேட்டி சேட் நீளக் காற்சட்டை நேசர் முகம் பார்க்கும் சிறிய கண்ணாடி சோப் பற் தூரிகை பேஸ்டர் ஆகிய பொருட்களை பாக்கில் வைத்து சிப்பை இழுத்து அதனை மூடிக்கொண்டார். இறந்துபோன பெற்றோரின் உருவப் படங்களை வணங்கிவிட்டு பாக்கைத் தூக்கிக்கொண்டு வீட்டைவிட்டு வெளியேறியபோது நாய்வாலை ஆட்டியபடி இவருக்குக் கிட்டவந்தது. நாய்க்கு ஏதும் சாப்பிடக் கொடுத்தால் நல்லது போலத் தோன்றியது. அவரே பசியுடன் இருக்கும்போது நாய்க்கு எதைத்தான் கொடுப்பது? வாசலில் இருந்த செருப்புகளைக் கொழுவிக்கொண்டு பாதையிற் காலைவைத்தபோது தங்கை சாப்பாடு..... என்றாள். “வேண்டாம் நான் போறன்” என்று சொல்லிவிட்டு தன் தந்தையுடன் சேர்ந்து தான் கட்டிய வீட்டை ஒருமுறை நிமிர்ந்துபார்த்தார். கண்ணீர்த்துளிகள் பொல பொல என்று நிலத்தில் வீழ்ந்தன. தம்பி என்று அம்மா அழைக்கும் குரல் கேட்பது போல இருந்தது. திரும்பிப் பார்த்தார் ஒருவரையும் காணவில்லை. அது வெறும் பிரமையே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை என்றுணர்ந்து கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டு நடக்கத் தொடங்கினார். கால் மைல் தூரம் நடந்தி ருப்பார். பசி வயிற்றைக் கிள்ளியது. தலை சுற்றுவதுபோல இருந்தது. “அம்மா மெத்தப் பசிக்கிறதே அப்பம் ரண்டு இப்போ தா தந்தால் உடனே பசி தீரும் தாகம் தீரமோரும் தா” என்று சின்ன வயதில் பாடிய பாட்டு ஞாபகத்துக்கு வந்தது. பாதைக்கு மறுபக்கம் பார்த்தபோது

அம்மாச்சி உணவகம் என்ற போட்பலகை கண்ணிற் பட்டது. அவ்வுணவகத்துக்குச் சென்று சுடச்சுட ஐந்து பால்அப்பமும் ஒரு உழுந்து வடையும் சாப்பிட்டதும் போன உயிர் மீண்டும் திரும்பி வந்தது போல இருந்தது.

கமலசேகரம் மீண்டும் நடந்தார். பாதையோரத்தில் இருந்த ஒரு வீட்டுக்கு முன் முன்னால் கேள்விக்குறி போல் முதுகு வளைந்த பாட்டி ஒருவர் இவரது தாயாரை நினைவு படுத்துவதுபோல பொல்லுப் பிடித்தபடி நின்றுகொண்டிருந்தா. பாதையில் இளம் பெண்கள் ஸ்கூட்டர்களிற் பயணித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இளைஞர்கள் மோட்டார் சைக்கிள்களில் அதி வேகமாகப் பயணித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நான் பிறந்து வளர்ந்து வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் இந்த மண்ணில் எனது பெற்றோரைப் போன்றவர்களும் பிள்ளைகளைப் போன்றவர்களும் தொடர்ந்து வசித்துக் கொண்டுதானே இருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லோரும் என்னருகே இருக்கும் வரை எனக்கென்னபயம் என்று எண்ணிய போது “அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே” என்ற பாரதிபாடல் ஞாபகத்துக்கு வந்தது. கமலசேகரம் தன் வீட்டை நோக்கி உற்சாகமாக நடக்கலானார்..... ஒரு மாதம் அளவில் கடந்துபோயிருக்கும். கமலசேகரம் சம்மாவேணும் தங்கை வீட்டுப் பக்கம் போகவேயில்லை. சரி அவர் வராட்டிப் பறவாயில்லை. நான் எண்டாலும் ஒருக்கால் போய் ஆளைப் பாத்துக்கொண்டு வருவம் என்றெண்ணிய பவளம் அண்ணன் வீட்டை நோக்கிச் சென்றாள். கமலசேகரம் விறுகுச்சள்ளி போல நன்றாக மெலிந்திருந்தார். சமையல் சாப்பாடு ஒழுங்கில்லைப்போலை என்று ஊகித்துக் கொண்டு சமைக்கிறது பிரச்சனை எண்டால் சாப்பாட்டுப் பாசல் கட்டிக்கொண்டுவந்து தரட்டா என்று கேட்டாள். வேண்டாம் என்றார் கமலசேகரம். அப்ப நான் போட்டுவாறன் என்று சொல்லிவிட்டுப் பவளம் தன்வீடு சென்றுவிட்டாள்.

அடுத்த நாள் பவளம் மருமகள் மாலதிகக்குப் போன் பண்ணி “உங்கள் அப்பா தனது வீட்டில் தனியாக வாழ்கிறார். அவரைப் பார்ப்பதற்கு எவரும் இல்லை. நன்றாக மெலிந்துபோனார். உடனடியாக ஏற்ற ஒழுங்குகளைச் செய்யுங்கோ. பின்னர் என்னை

எவ்விதத்திலும் குறை சொல்லவேண்டாம்” என்று சொன்னாள்.

“மாமி போன் எடுத்தமைக்கு மிகவும் நன்றி. அப்பிடி எண்டால் நான் அம்மாவை உடனடியாக இலங்கைக்கு அனுப்பி வைக்கிறேன்” என்று சொல்லி மாலதி போனை வைத்தாள்.

“அம்மா! அப்பா எங்கடை வீட்டிலை தனியத்தான் இருக்கிறாராம். பாத்துக்கொள்ள யாரும் இல் லையாம். உங் களுக் கு இலங்கைக்குத் திரும்பிப் போக விருப்பமா?” என்று மாலதி தாயைக் கேட்டாள்.

“உதென்ன கேள்வி புள்ளை? நீங்கள் நாளைக்கே என்னை அனுப்பினாலும் எனக்குச் சம்மதம்தான். நான் போய் அப்பாவோடை

இருக்கப்போறேன். நான் இருக்கத்தக்கதாக அவர் ஏன் அநாதைபோலத் தனியாக வாழவேணும்?”

“ஓம் அம்மா நீங்கள் போய் அப்பாவோடை இருங்கோ. நாங்கள் எங்கடை பிரச்சனைகளை நாங்களே சமாளிக்கப் பாக்கிறம்.”

“ஓம்புள்ளை அதுதான் நல்லது. நான் தாய்நாட்டுக்குப் போற ஒழுங்குகளை உடனை செய்து தாங்கோ”

“ஓம் அம்மா இது தொடர்பான எல்லா ஒழுங்குகளையும் நாங்கள் செய்யுறம். நீங்கள் போறதுக்கு ஆயுத்தமாய் இருங்கோ.” என்றாள் மாலதி.

ஒவ்வொரு நிலாக் கால பொழுதுகளையும்
உடைத்து
அள்ளி விசிறும்
வாழ்வின் புதிய கோடுகள் அல்லது கோலங்கள்

கனாக்கால பயணத்தின்
சூழ் தணல் எரிந்து
ஒரு குரூர காலத்தின் அறுவடையை
மீதமாக விட்டுச் சென்றுள்ளது.
யாதுமற்ற ஒன்றின் மீது பாய்ந்து நகரும்
ஒரு தோல்வியின் இன்னொரு பரிணாமம்

உலர்ந்து வாடும் குழந்தை முகம்
தாகத்தின் கவிதை
வீட்டில் வாழும்

அசுரப் பசியின் தொடக்கப்புள்ளிகள்
தேசத்தின் சூல் கொண்டு
நேசத்தின் சூட்சுமங்களைப் பிரித்துப் போகும்

அன்பின் பிரக்ஞை வடிவங்கள்
கடைசிச் சுற்றுப் பாடலில்
செவிகளை அடைக்கும்

சாதுவான சலனங்களை நிகழ்த்திக் கொண்டு
வீரிய அர்ப்பணிப்பு திராணியில்
ஆழ் கடலில் விழுந்தது
பிரவாகம் நிறைந்த வாழ்க்கை

வறுமை
கூரிய கத்திகொண்டு
வாழ்வை செதுக்கிக் கொண்டிருந்தது
பிந்திய பொழுதில்
துயரக் கனல் பற்றி எரிந்தது கண்ணில்

துயரக் கனல் பற்றிய யதார்த்தம்

— எஸ். வளம் அக்ரம்

எழுத்துத் தூண்டும் எண்ணெய்கள்

பேராசிரியர் துரை மனோகரன்

நாவலர் அறமுதப்படுத்திய அரசியல்வாத்

ஆறுமுக நாவலர் தமது காலத்தின் பல்வேறு தேவைகள் தொடர்பாகவும் செயலாற்றிய ஒரு பெருமகன். மொழி, கல்வி, சமயம், சமூகம் என்பனவற்றுக்கு அப்பால், அக்கால அரசியல்ரீதியாகவும் செயற்பட்ட ஒருவர், அவர். சேர் பொன். இராமநாதன் இலங்கைச் சட்டசபை உறுப்பினராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டு, புகழ்பெற்ற அரசியல்வாதியாகத் திகழ்வதற்கு வழியமைத்துக் கொடுத்தவர், நாவலர்.

1878இல், அப்போதைய சட்டசபைக்கான உறுப்பினரைத் தெரிவுசெய்து, ஆங்கில அரசுக்கு அனுப்புவதற்கான தெரிவுக்குழுக் கூட்டம் வண்ணார்பண்ணை நாவலர் வித்தியாசாலையில் நடைபெற்றது. கல்விமாண்கள், இந்துக் குருமார், ஆசிரியர்கள், சட்ட நிபுணர்கள் மற்றும் பல்வேறு பிரபலஸ்தர்கள் எனப் பலரும் குழுமியிருந்தனர். சட்டசபை உறுப்பினர் பதவிக்காக இருவர் அப்போது போட்டியிட்டனர். ஒருவர், அப்போதைய பிரபல சட்டத்தரணியும், நாவலரின் நண்பருமான பிறிற்றோ. இன்னொருவர், அப்போது தான் சென்னையில் படித்துவிட்டு யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்த இருபத்தைந்து வயது இளைஞரான பொன். இராமநாதன்.

அன்றைய சட்டசபை உறுப்பினர் தெரிவுக் குழுக் கூட்டத்துக்குத் தலைமை வகிக்க வேண்டியவர், நாவலர். ஆனால், நாவலரை அவ்வப்போது பாதித்துவந்த தொய்வு நோய், அன்றைய தினம் அவரைப் படுத்தாத பாடுபடுத்திக்கொண்டு இருந்தது. அதனால், முன்னர் நாவலரை எதிர்ப்பவராகவும், பின்னர் நாவலரின் சீடராகவும் விளங்கியவை. விசுவநாதபிள்ளையைத் தலைமை வகிக்குமாறு கேட்டுவிட்டு, பாடசாலை மண்டபத்தின் ஒரு தூணுக்குப் பக்கத்தில் சில தலையணைகளின் உதவியுடன் சாய்ந்தவாறு அமர்ந்துகொண்டு, கூட்ட நிகழ்ச்சிகளை நாவலர் கவனித்துக்கொண்டிருந்தார்.

பிரபல சட்டத்தரணி பிறிற்றோவுக்குச் சார்பாகப் புகழ்பெற்ற பிற சட்டத்தரணிகள்

வாதிட்டார்கள். இராமநாதனின் பக்கம் சேர்வடைந்த நிலையில் காணப்பட்டது. இதனை அவதானித்துக்கொண்டிருந்த நாவலர், தனக்குத் துணையாக இருந்த தலையணைகளை எல்லாம் ஒரு பக்கமாகப் போட்டுவிட்டு, மேடைக்குச் சென்றார். நிகழ்ச்சிக்குத் தலைமை வகித்த விசுவநாதபிள்ளை விலகி, நாவலருக்கு இடம் கொடுத்தார். “அது கிடக்க, எடுத்துக்கொண்டு வா, தந்தி தபாற் கட்டுக்களை” என்று அங்கிருந்த சிலருக்கு நாவலர் உத்தரவிட்டார். அவர் கேட்டுக்கொண்டபடி, தபால் தந்திக் கட்டுக்கள் நாவலருக்கு முன்னால் வைக்கப்பட்டன. ஒருவர் ஒருவராகவோ, இருவர் இருவராகவோ அல்லது பலர் கூட்டம் கூட்டமாகவோ தம்முடன் வாத்தத்துக்கு வரலாம் என்று சபையினருக்கு நாவலர் அறைகூவல் விடுத்தார்.

விஷயம் இதுதான். அப்போதைய நாட்களில் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் அதிகாரிகளுக்கும், பிராமண சமூகத்தினருக்கும் இடையே பெரும் வழக்கு ஒன்று நடந்து கொண்டிருந்தது. கோயில் அதிகாரிகளுக்குச் சார்பாக வழக்குப் பேசிவந்தவர், பிறிற்றோ. பிராமணர்களை ஆதரித்தவர், நாவலர். நாவலருக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் காணப்படும் செல்வாக்கினை நன்கு தெரிந்துவைத்திருந்த பிறிற்றோ, சட்டசபை உறுப்பினர் தெரிவு விடயத்தில் நாவலர் தமக்குச் சார்பாக இருந்தால், தாம் பிராமணர்களுக்குச் சார்பாக வழக்கை நடத்தி முடிப்பார் எனத் தமது அந்தரங்க நண்பர்கள் மூலமும், சில தந்திகள், கடிதங்கள் மூலமும் நாவலருக்குத் தெரியப்படுத்தியிருந்தார். பிறிற்றோ தமது நண்பராக இருந்தபோதிலும், எப்போதும் நேர்மையைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகிய நாவலர், பிறிற்றோவின் செயல்பாட்டை விரும்பவில்லை. நாவலரின் ஆசியுடன் பொன். இராமநாதன் சட்டசபை உறுப்பினராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டார்.

இராமநாதன் சைவர். பிறிற்றோ கிறிஸ்தவர். அதனால், நாவலர் இராமநாதனைத் தெரிவுசெய்தார் என்ற சுலபமான வாய்பாட்டை

இவ்விடயத்தில் நாம் பிரயோகிப்போமானால், நமது நேர்மைத்திறன் பற்றி நாமே நம்மைச் சோதிக்கவேண்டி ஏற்படலாம்.

வரவேற்கத்தக்க ஒரு வரலாற்றுச் சித்திரம்

தமிழ் நாவல் இலக்கிய வரலாற்றில் கல்கிக்கு (ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி 1899 – 1954) எப்போதும் ஒரு நிரந்தரமான இடம் உண்டு என்பது, எல்லோருக்கும் தெரிந்த விடயமே. கல்கியின் வரலாற்று நாவல்களில் பார்த்திபன் கனவு (நூல் வடிவம் 1943), சிவகாமியின் சபதம் (நூல் வடிவம் 1948) ஆகியனவற்றை விடவும், பொன்னியின் செல்வன் (ஐந்து பாகங்களின் நூல் வடிவம் 1959) வரலாற்றுரீதியான அதிகப் பெறுமதி கொண்டது. தமிழக வரலாறு தொடர் பாகக் கல்கி எத்துணை அறிவு கொண்டவராக விளங்கினாரோ, அந்த அளவுக்கு இலங்கை வரலாறு தொடர்பாகவும் ஆழ்ந்த அறிவு கொண்ட வராகத் திகழ்ந்தார். பொன்னியின் செல்வன் நாவலில் இதனைப் பரக்கக் காணலாம். வரலாற்று நாவல் என்பது, வெறுமனே வரலாற்றினைப் பதிவு செய்யும் முயற்சி அன்று. அதில் நாவலாசிரியரின் புனைவுகளும் இணைக்கப்படுவதனால்தான், அது நாவலுக்குரிய அந்தஸ்தைப் பெறுகின்றது. கல்கி, தமது பொன்னியின் செல்வன் நாவலை, பல தமிழக, இலங்கை வரலாற்றுத் தகவல்களின் அடிப்படையில், தமது சுவாரசியமான புனைவுகளையும் புகுத்தி, திறமான வரலாற்று நாவலாகப் படைத்துள்ளார். அவர் சுவாரசியத்துக்காகப் புகுத்திய நம்பமுடியாத அம்சங்களும் பொன்னியின் செல்வனில் இருக்கவே செய்கின்றன.

பொன்னியின் செல்வனைத் திரைப்படமாக்க எம். ஜி. ஆரும், கமலஹாசனும் முயன்று தோற்றுப் போன நிலையில், மணிரத்னம் அதனைச் சாதனையாக்கிக் காட்டியுள்ளார். இப்பிரமாண்ட திரைப்படத்தின் தயாரிப்பாளரான இலங்கையைச் சேர்ந்த சுபாகரனும் பாராட்டுக்கு உரியவர். கார்த்தி, விக்ரம், ஜெயம் ரவி, ஜெயராம், சரத்குமார், பார்த்திபன், நாசர், பிரகாஷ்ராஜ், பிரபு, விக்ரம் பிரபு, ஐஸ்வர்யா ராய், திரிஷா, ஐஸ்வர்யா லக்ஷ்மி உட்படப் பலரும் தமது சிறந்த நடிகைப் பெளமியை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். ஆனால், வானதி (இராஜராஜசோழனின் எதிர்கால மனைவி) பாத்திரம் ஏற்றிருந்த சோபிதா, அந்தப் பாத்திரத்தில் ஏனோ சோபிக்க வில்லை.

நாவல் ஒன்று திரைப்படமாக்கப் படும் பொழுது, திரைப்படத்துக்குரிய முறை

மையே கையாளப்படும். மணிரத்னமும் அவ்வாறே செயல்பட்டுள்ளார். காட்சிகள், ஒளிப்பதிவு சர்வதேசத் தரத்துக்குப் படத்தை எடுத்துச் சென்றுள்ளன. படத்துக்கு இசையமைத்த ஏ. ஆர். ரஹ்மான், தமது வழக்கமான உதவாக்கரை இசையமைப்புப் பாணியைக் கைவிட்டு, அக்கறையோடு செயல்பட்டுள்ளார். பல வகையிலும் தமிழ்த் திரைப்படத்துறைக்குப் புகழ் சேர்க்கும் ஓர் அருமையான, வரவேற்கத்தக்க வரலாற்றுச் சித்திரமாக பொன்னியின் செல்வன் – பாகம் 1 விளங்குகிறது.

மலையக இலக்கியத்தின் கோபுரவாசல்

இலங்கையின் மலையக இலக்கியம் என்றதும், உடன் நினைவுக்கு வரும் அரும்பெரும் பெயர்களில் ஒன்று, தெளிவத்தை ஜோசப். எந்தக் காரணம் கொண்டும், தெளிவத்தை ஜோசப்பின் பெயரைத் தவிர்த்துவிட்டு, மலையக இலக்கிய வரலாற்றை – ஏன் இலங்கையின் இலக்கிய வரலாற்றையும் – எழுதமுடியாத நிலையை அவர் ஏற்படுத்திவைத்துள்ளார்.

தெளிவத்தை ஜோசப்பை, அவரின் 'பாட்டி சொன்ன கதை' மூலமாகவே நான் முதன்முதலில் தெரிந்துகொண்டேன். வீரகேசரி நடத்திய மலையகச் சிறுகதைப்போட்டியில் முதல் பரிசு பெற்ற அவரது அந்தப் படைப்பு, நான் வாசித்த சிறந்த சிறுகதைகளில் ஒன்றாகவே இன்றும் என் நினைவில் உள்ளது. ஞானம் தெளிவத்தை ஜோசப் சிறப்பு மலர் ஒன்றை வெளியிட்டபோது, 'பாட்டி சொன்ன கதை' பற்றியே நான் எழுதியிருந்தேன்.

தெளிவத்தை ஜோசப் சிறுகதை, நாவல், நாடகம், திரைக்கதை – வசனம் உட்பட, கலை இலக்கியத்தின் பல்வேறு துறைகளிலும் ஈடுபாடு கொண்டதோடு, மலையகச் சிறுகதை வரலாற்றையும் தந்தவர். நான் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவராக விளங்கியபோது, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச்சங்கம் மூலம் அவருக்கு விருது வழங்கிக் கௌரவிக்க ஏற்பாடு செய்தேன். அப்போதைய பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் விருது வழங்கி அவரைக் கௌரவித்தார். தெளிவத்தை ஜோசப் மலையக இலக்கியத்தின் ஒரு கோபுரவாசல். அவர் என்றென்றும் அனைவராலும் நினைவுகூரப்படுவார்.

வாசகர் பேசுந்ாரர்

எனது பள்ளித் தோழரும் பல்துறைக் கலைஞருமாகிய அருணா செல்லத்துரை அவர்கள் ஞானம் சஞ்சிகையின் 269ஆம் இதழின் அட்டைப்பட அதிதியாகக் கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளதையிட்டு மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். வானொலித்துறை வரலாற்றுத் துறை தொலைக்காட்சித் துறை தொல்லியற் துறை நாடகத் துறை நாட்டுக் கூத்துகளை அரங்கேற்றுதல் மெல்லிசைப் பாடல்களை இயற்றுதல் தமிழர் தொடர்பான ஆய்வு நூல்களை எழுதி அவற்றை அருணா வெளியீட்டகம் ஊடாக வெளியீடு செய்தல் போன்ற பல துறைகளில் திறமையுள்ளவராகிய அருணாவின் சேவைகளை நுணுகி ஆராய்ந்து அது பற்றி ஞானம் 269ஆம் இதழில் கட்டுரையொன்று மனம் வைத்து எழுதப்பட்டிருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய விடயமாகும். இக் கட்டுரையை எழுதியவர் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் பொதுச் செயலாளர் திரு. ஆழ்வாப்பிள்ளை கந்தசாமி அவர்களாக அமைந்தமைதான் அருணாவின் அதிர்ஸ்டத்தின் உச்சக்கட்டம். அருணாவின் பெருமைகளைப் பாரறியப் பறை சாற்றிய கட்டுரையாளருக்கு எமது நன்றிகள். கட்டுரையையும் அழகான கலரில் அமைந்த புகைப்படத்தையும் ஞானம் சஞ்சிகையிற் பிரசுரித்து அருணாவை அட்டைப்பட அதிதியாகக் கௌரவித்துள்ள ஞானத்தின் பிரதம ஆசிரியர் டாக்டர் தி.ஞானசேகரன் அவர்களுக்கு ஞானம் சஞ்சிகையின் எழுத்தாளர்கள் சார்பாகவும் வாசகர்கள் சார்பாகவும் மீண்டும் மீண்டும் நன்றிகளைக் கூறுவதோடு நண்பர் அருணா அவர்கள் மென்மேலும் வெற்றிகளைக் குவிக்கவேண்டுமென்று அன்புடன் வாழ்த்தி விடைபெறுகின்றேன். வணக்கம்.

கலைமாமணி் கா. தவயாலன்.

ஞானம் 269 இதழ் கிடைத்தது. மிக்க மகிழ்ச்சி. அருணா செல்லத்துரை ஐயா அட்டைப்படமாக வந்து அழகு செய்கிறார். ஒரு தடவை வவுனியா சுத்தானந்த மண்டபத்தில் அகலாங்கன் ஐயாவின் நிகழ்வொன்றில் கலந்திருந்தபோது அவருடோடு உரையாடி மகிழ்ந்த ஞாபகம், எனக்கு. கவிதைகளுக்கும் முக்கியத்துவம் தந்தவிதம் மனதுக்கு மகிழ்ச்சி தந்தது.

பெரும்பாலான படைப்பாளிகள் கவிதை மூலமாகவே இலக்கிய பிரவேசம் செய்துள்ளனர்.

வாகரைவாணனின் கட்டுரை, அருமை. புதுத்தேடல்கள் உள்ள ஓர் ஆய்வாளராகவே மிளர்கிறார். ஆனாலும், அவை எங்கிருந்து உசாவியவை என்று பதிவிடும்போது கட்டுரை இன்னும் வீச்சம் பெறும் என்பது எனது கருத்துவாதமாகும்.

மேலும், கலை இலக்கியப் பணியில் உன்னத பணியாற்றிய, மேலும் பணி செய்கிற கலைஞர்களுக்கு இலங்கை அரசு வழங்குகின்ற “சாஹித்திய இரத்தினா” 2022 விருது இம்முறை னுச.ஞானசேகரன் ஐயா அவர்கள் பெற்றுக்கொள்கிறார் என்ற செய்தி நெஞ்சுக்கு மகிழ்வைத் தருகிறது. வாழ்த்துகள் ஐயா.

எனது படைப்புகளை “ஞானத்தில்- பிரசுரித்து என்னை ஊக்கம் செய்கிற ஆளுமை நீங்கள்.

எனது முதலாவது சிறுகதையை பிரசுரித்து என்னை ஆனந்தமயமாக்கிய இலக்கிய செம்மல் நீங்கள். உங்கள் இலக்கியபணி தொடர, மேலும் இறைவன் ஆசிகள் கிடைக்க ஆண்டவனை வேண்டுகிறேன்.

- சமரபாகு சீனா உதயகுமார்

அக்டோபர் ஞானம் 269 இதழில் வெளிவந்த சிறுகதைகள் யாவும் சிறப்பானவை. அவற்றுள் மரணித்தவர்களின் பாதை என்ற மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதை என்னைப் பெரிதும் கவர்ந்தது. பிறமொழிச்சிறுகதைகளை வெளியிடுவதால் உலகச் சிறுகதைகளின் போக்கை வாசகர்கள் அறிய வாய்ப்பாக அமையும். கட்டுரைகளில் செங்கதிரோன் எழுதிய பாரதியார் அச்சேற்றிய முதற்தேசிய உணர்ச்சிக்கவிதையும் வாகரைவாணனின் சொல்லும் பொருளும் என்ற கட்டுரையும் தகவல்தரும் கட்டரைகளாக அமைந்திருந்தன. ஞானத்தின் தரம் தொடர்ந்தும் பேணப்படுவது மகிழ்ச்சி.

- இரா. இராமன் கண்டி

சம கால இலக்கிய சூழ்வுகள்

“அற்றைத்திங்கள்” – மருத்துவர் தி.ஞானசேகரன் (மூத்த எழுத்தாளர்)

2022.10.09ம் திகதி மாலை 5.00 மணிக்கு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க விநோதன் மண்டபத்தில் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர் சட்டத்தரணி நடராஜர் காண்டிபன் அவர்களின் தலைமையில் மருத்துவர் தி. ஞானசேகரன் அவர்களின் “அற்றைத்திங்கள்” நிகழ்வு நடைபெற்றது.

“சாகித்தியரத்னா” ஞானம் ஞானசேகரன் கௌரவம்

30.10.2022 அன்று இடம்பெற்ற புரவலர் புத்தகப்பூங்காவின் 20வது வருடநிறைவு விழாவில், புரவலர் ஹாசிம் உமர் அவர்களால் இலங்கை அரசின் இலக்கியத்துக்கான “சாகித்தியரத்னா” உயர் விருது பெற்ற தி.ஞானசேகரன் அவர்களைப் பாராட்டி கௌரவிக்கும் நிகழ்வு இடம் பெற்றது. வீரகேசரி பிரதம ஆசிரியர் எஸ்.ஸ்ரீகஜன் பொன்னாடை போர்த்தி விருது வழங்கிக் கௌரவித்தார். முன்னாள் பத்திரிகையாளர் வீ.தனபாலசிங்கம், தினக்குரல் ஆசிரியர் கே.பி. ஹரன், தினகரன் வாரமஞ்சரி ஆசிரியர் செந்தில்வேலவர் மற்றும் பல பிரமுகர்கள் இந்நிகழ்வில் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

அரசு உயர் இலக்கிய விருது “சாகித்தியரத்னா” 2022

படப்பிடிப்பு: எஸ்.எம்.சுரேந்திரன்